

Издание
на български език

Информация и известия

Година 66
30 май 2023 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2023/C 189/01 Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз* 1

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2023/C 189/02 Дело C-699/21, E. D. L. (Основание за отказ, основано на заболяване: Решение на Съда (голям състав) от 18 април 2023 г. (преюдициално запитване от Corte costituzionale — Италия) — Изпълнение на европейска заповед за арест, издадена срещу E. D. L. (Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Европейска заповед за арест — Рамково решение 2002/584/ПВР — Член 1, параграф 3 — Член 23, параграф 4 — Процедура за предаване между държавите членки — Основания за отказ на изпълнение — Член 4, параграф 3 ДЕС — Задължение за лоялно сътрудничество — Отлагане на изпълнението на европейската заповед за арест — Член 4 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Забрана на нечовешкото или унижително отношение — Тежко хронично и потенциално необратимо заболяване — Сериозен риск за здравето на лицето, за което е издадена европейската заповед за арест) 2

2023/C 189/03	Дело C-1/23, PPU, Afrin: Решение на Съда (трети състав) от 18 април 2023 г. (преюдициално запитване от Tribunal de première instance francophone de Bruxelles — Белгия) — X, Y, A, чрез законните си представители X и Y, B, чрез законните си представители X и Y/État belge (Преюдициално запитване — Спешно преюдициално производство — Контрол по границите, убежище и имиграция — Имиграционна политика — Директива 2003/86/ЕО — Право на събиране на семейството — Член 5, параграф 1 — Подаване на заявление за влизане и пребиваване за целите на упражняването на правото на събиране на семейството — Правна уредба на държава членка, която предвижда задължение за членовете на семейството на кандидата за събиране на семейството да подават заявлението лично в компетентната дипломатическа служба на тази държава членка — Невъзможност или прекомерна трудност да се отиде до тази служба — Харта на основните права на Европейския съюз — Членове 7 и 24)	3
2023/C 189/04	Дело C-619/22, Sinda & V R: Определение на Съда (шести състав) от 20 април 2023 г. (преюдициално запитване от Zemgales rajona tiesa — Латвия) — SIA „Sinda & V R“/Rīgas domes Satiksmes departaments (Преюдициално запитване — Член 53, параграф 2 и член 94 от Процедурния правилник на Съда — Изискване за представяне на нормативния контекст на спора в главното производство — Изискване да се посочи връзката между разпоредбите от правото на Съюза, чието тълкуване се иска, и приложимото национално законодателство — Липса на достатъчно точни сведения — Явна недопустимост)	4
2023/C 189/05	Дело C-703/22: Преюдициално запитване от Raad van State (Нидерландия), постъпило на 16 ноември 2022 г. — WU/Directie van het Centraal Bureau Rijvaardigheidsbewijzen (CBR)	4
2023/C 189/06	Дело C-707/22: Преюдициално запитване от Raad van State (Нидерландия), постъпило на 17 ноември 2022 г. — Minister van Infrastructuur en Waterstaat/AVROTROS	5
2023/C 189/07	Дело C-719/22, Openbaar Ministerie и Federale Overheidsdienst Financiën: Преюдициално запитване от Hof van beroep te Antwerpen (Белгия), постъпило на 24 ноември 2022 г. — Openbaar Ministerie, Federale Overheidsdienst Financiën/Profit Europe NV, Gosselin Forwarding Services NV	5
2023/C 189/08	Дело C-751/22 P: Жалба, подадена на 8 декември 2022 г. от Shopify Inc. срещу решението, постановено от Общия съд (девети състав) на 12 октомври 2022 г. по дело T-222/21 — Shopify/EUIPO — Rossi и други (Shoppi)	6
2023/C 189/09	Дело C-780/22 P: Жалба, подадена на 22 декември 2022 г. от Zaun Ltd срещу решението, постановено от Общия съд (шести състав) на 19 октомври 2022 г. по дело T-231/21 — Praesidiad/EUIPO — Zaun (Poteau)	7
2023/C 189/10	Дело C-7/23, Marvesa Rotterdam: Преюдициално запитване от Raad van State (Белгия), постъпило на 10 януари 2023 г. — Marvesa Rotterdam NV/Federaal Agentschap voor de veiligheid van de voedselketten (FAVV)	7
2023/C 189/11	Дело C-42/23 P: Жалба, подадена на 28 януари 2023 г. от Mendes SA срещу решението, постановено от Общия съд (девети състав) на 30 ноември 2022 г. по дело T-678/21, Mendes/EUIPO — Actial Farmaceutica Srl	8
2023/C 189/12	Дело C-51//23 P: Жалба, подадена на 1 февруари 2023 г. от Validity Foundation — Mental Disability Advocacy Centre срещу определението, постановено от Общия съд (седми състав) на 22 ноември 2022 г. по дело T-640/20, Validity/Комисия	8
2023/C 189/13	Дело C-53/23, Asociația „Forumul Judecătorilor din România“: Преюдициално запитване от Curtea de Apel Pitești (Румъния), постъпило на 2 март 2023 г. — Asociația „Forumul Judecătorilor din România“, Asociația „Mișcarea pentru Apărarea Statutului Procurorilor“/Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Procurorul General al României	9
2023/C 189/14	Дело C-61/23, Екострой: Преюдициално запитване, отправено от Административен съд — Хасково (България) на 7 февруари 2023 година — „Екострой“ ЕООД / Агенция „Пътна инфраструктура“	10
2023/C 189/15	Дело C-76/23, Cobult: Преюдициално запитване от Landgericht Frankfurt am Main (Германия), постъпило на 13 февруари 2023 г. — Cobult UG/TAP Air Portugal SA	10

2023/C 189/16	Дело C-78/23, Deutsche Lufthansa: Преюдициално запитване от Amtsgericht Steinfurt (Германия), постъпило на 14 февруари 2023 г. — UE/Deutsche Lufthansa AG	11
2023/C 189/17	Дело C-89/23, Companhia União de Crédito Popular: Преюдициално запитване от Supremo Tribunal Administrativo (Португалия), постъпило на 16 февруари 2023 г. — Companhia União de Crédito Popular SARL/Autoridade Tributária e Aduaneira	12
2023/C 189/18	Дело C-92/23: Иск, предявен на 17 февруари 2023 г. — Европейска комисия/Унгария	12
2023/C 189/19	Дело C-104/23, A GmbH & Co. KG: Преюдициално запитване от Bundesfinanzhof (Германия), постъпило на 22 февруари 2023 г. — A GmbH & Co. KG/Hauptzollamt B	14
2023/C 189/20	Дело C-106/23 P: Жалба, подадена на 22 февруари 2023 г. от Patrick Vanhoudt срещу решението, постановено от Общия съд (първи състав) на 14 декември 2022 г. по дело T-490/21, Vanhoudt/ЕИБ	14
2023/C 189/21	Дело C-107/23: Преюдициално запитване от Curtea de Apel Braşov (Румъния), постъпило на 22 февруари 2023 г. — наказателно производство срещу C.I., C.O., K.A., L.N., S.P.	15
2023/C 189/22	Дело C-109/23, Jemerak: Преюдициално запитване от Landgericht Berlin (Германия), постъпило на 23 февруари 2023 г. — GM и ON/PR	16
2023/C 189/23	Дело C-125/23, Unedic: Преюдициално запитване от Cour d'appel d'Aix-en-Provence (Франция), постъпило на 1 март 2023 г. — Association Unedic délégation AGS de Marseille/V, W, X, Y, Z, синдик на дружеството K	17
2023/C 189/24	Дело C-126/23, Burdene: Преюдициално запитване от Tribunale Ordinario di Venezia (Италия), постъпило на 2 март 2023 г. — UD, QO, VU, LO, CA/Presidenza del Consiglio dei ministri, Ministero dell'Interno	18
2023/C 189/25	Дело C-134/23, Elliniko Symvoulío gia tous Prosfyges: Преюдициално запитване от Symvoulío tis Epikrateias (Гърция), постъпило на 7 март 2023 г. — Somateio „Elliniko Symvoulío gia tous Prosfyges“, Astiki Mi Kerdoskopiki Etaireia „Ypostirixi Prosfygon sto Aigaio“/Ypourgos Exoterikon, Ypourgos Metanastefsis kai Asyloú	19
2023/C 189/26	Дело C-157/23, Ford Italia: Преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione (Италия), постъпило на 13 март 2023 г. — Ford Italia SpA/ZP, Stracciari SpA	19
2023/C 189/27	Дело C-161/23, Lireva Investments и др.: Преюдициално запитване от Satversmes tiesa (Латвия), постъпило на 16 март 2023 г. — VL, ZS, Lireva Investments Limited, VI, FORTRESS FINANCE Inc./Latvijas Republikas Saeima	20
2023/C 189/28	Дело C-163/23, Palognali: Преюдициално запитване от Giudice di pace di Bologna (Италия), постъпило на 14 март 2023 г. — Governo Italiano/UX	21
2023/C 189/29	Дело C-164/23, VOLÁNBUSZ: Преюдициално запитване от Szegeđi Törvényşék (Унгария), постъпило на 16 март 2023 г. — VOLÁNBUSZ Zrt./Bács-Kiskun Vármegyei Kormányhivatal	22
2023/C 189/30	Дело C-166/23, Nouryon Functional Chemicals: Преюдициално запитване от Svea hovrätt (Mark- och miljööverdomstolen) (Швеция), постъпило на 17 март 2023 г. — Naturvårdsverket/Nouryon Functional Chemicals AB	23
2023/C 189/31	Дело C-170/23, trendtours Touristik: Преюдициално запитване от Landgericht Frankfurt am Main (Германия), постъпило на 20 март 2023 г. — trendtours Touristik GmbH/SH	24
2023/C 189/32	Дело C-204/23, Lufthansa Linee Aeree Germaniche и др.: Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 28 март 2023 г. — Autorità di regolazione dei trasporti/Lufthansa Linee Aeree Germaniche и др.	24

2023/C 189/33	Дело C-208/23, Martiasta: Преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione (Италия), постъпило на 30 март 2023 г. — AX	25
2023/C 189/34	Дело C-210/23: Иск, предявен на 31 март 2023 г. — Европейска комисия/Португалска република . .	25
2023/C 189/35	Дело C-252/23 P: Жалба, подадена на 17 април 2023 г. от European Association of Non-Integrated Metal Importers & distributors (Euranimi) срещу определението, постановено от Общия съд (трети състав) на 7 февруари 2023 г. по дело T-81/22, Euranimi/Комисия	26
Общ съд		
2023/C 189/36	Дело T-39/21: Решение на Общия съд от 19 април 2023 г. — РР и др./Парламент (Публична служба — Длъжностни лица — Здравна криза, свързана с пандемията от COVID-19 — Решение, с което се разрешава работа на непълно работно време за полагане на грижи за близки извън мястото на работа — Липса на възможност за работа от разстояние на пълно работно време извън мястото на работа — Нередовност на досъдебната процедура — Решение, с което се уважава искане за работа на непълно работно време — Липса на правен интерес — Недопустимост — Възнаграждение — Спиране на надбавката за експатриране — Членове 62 и 69 от Правилника — Нарушение на член 4 от приложение VII от Правилника)	28
2023/C 189/37	Дело T-749/21: Решение на Общия съд от 19 април 2023 г. — Gerhard Grund Gerüste/EUIPO — Josef-Grund-Gerüstbau (Josef Grund Gerüstbau) (Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Словна марка на Европейския съюз „Josef Grund Gerüstbau“ — По-ранна национална фигуративна марка „grund“ — Относително основание за недействителност — Липса на вероятност от объркване — Липса на сходство между знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)	29
2023/C 189/38	Дело T-61/22: Решение на Общия съд от 19 април 2023 г. — OD/Eurojust (Публична служба — Срочно наети служители — Временно преразпределение в интерес на службата — Член 7 от Правилника — Искане за помощ — Член 24 от Правилника — Временна мярка за отдалечаване — Понятието за „акт с неблагоприятни последици“ — Право на изслушване — Отговорност)	29
2023/C 189/39	Дело T-74/22: Решение на Общия съд от 19 април 2023 г. — Siemens/Парламент (Обществени поръчки — Обществени поръчки за строителство — Тръжна процедура — Обновяване на системата за противопожарна безопасност в сградите на Европейския парламент в Страсбург — Отхвърляне на офертата на оферент и възлагане на поръчката на други оференти — Извъндоговорна отговорност) . .	30
2023/C 189/40	Дело T-162/22: Решение на Общия съд от 19 април 2023 г. — OQ/Комисия (Публична служба — Длъжностни лица — Дисциплинарно производство — Дисциплинарно наказание — Освобождаване от длъжност без намаляване на пенсионните права — Член 10 от приложение IX от Правилника — Пропорционалност — Задължение за мотивиране)	30
2023/C 189/41	Дело T-491/22: Решение на Общия съд от 19 април 2023 г. — Zitro International/EUIPO — e-gaming (Изображение на смайли с шапка цилиндър) (Марка на Европейския съюз — Процедура по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз, изобразяваща смайли с шапка цилиндър — По-ранна фигуративна марка на Европейския съюз, изобразяваща измислен персонаж — Относително основание за отказ — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)	31
2023/C 189/42	Дело T-183/22: Определение на Общия съд от 31 март 2023 г. — Eggers & Franke/EUIPO — E. & J. Gallo Winery (EF) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Оттегляне на възражението — Липса на основание за произнасяне по същество)	32
2023/C 189/43	Дело T-184/22: Определение на Общия съд от 31 март 2023 г. — Eggers & Franke/EUIPO — E. & J. Gallo Winery (E & F) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Оттегляне на възражението — Липса на основание за произнасяне по същество)	32
2023/C 189/44	Дело T-472/22: Определение на Общия съд от 31 март 2023 г. — Moscom Compounds/EUIPO — Sentemia Conseils (Near-to-Prime) (Марка на Европейския съюз — Производство по обявяване на недействителност — Словна марка на Европейския съюз „Near-to-Prime“ — Абсолютно основание за недействителност — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) 207/2009 [понастоящем член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001] — Жалба, явно лишена от всякакво правно основание)	33
2023/C 189/45	Дело T-116/23: Жалба, подадена на 27 февруари 2023 г. — Medel и др./Комисия	33

2023/C 189/46	Дело T-142/23: Жалба, подадена на 13 март 2023 г. — Swenters/Комисия	35
2023/C 189/47	Дело T-182/23: Жалба, подадена на 8 април 2023 г. — Innovation & Entrepreneurship Business School/EUIPO — Thinksales (Sales School Powered by IEBS)	36
2023/C 189/48	Дело T-185/23: Жалба, подадена на 11 април 2023 г. — Insomnia/EUIPO — Black Insomnia Coffee (BLACK INSOMNIA)	36
2023/C 189/49	Дело T-186/23: Жалба, подадена на 11 април 2023 г. — Insomnia/EUIPO — Black Insomnia Coffee (BLACK INSOMNIA COFFEE COMPANY)	37
2023/C 189/50	Дело T-188/23: Жалба, подадена на 13 април 2023 г. — IU Internationale Hochschule/EUIPO (IU International University of Applied Sciences)	38
2023/C 189/51	Дело T-189/23: Жалба, подадена на 13 април 2023 г. — The Mochi Ice Cream Company/EUIPO (my mochi)	38
2023/C 189/52	Дело T-192/23: Жалба, подадена на 14 април 2023 г. — Peikko Group/EUIPO — Anstar (Форма на метални греди за строителство)	39
2023/C 189/53	Дело T-193/23: Жалба, подадена на 13 април 2023 г. — MegaFon/Съвет	40
2023/C 189/54	Дело T-194/23: Жалба, подадена на 16 април 2023 г. — Fractal Analytics/EUIPO — Fractalia Remote Systems (FRACTALIA)	41
2023/C 189/55	Дело T-201/23: Жалба, подадена на 17 април 2023 г. — CRA/Съвет	41
2023/C 189/56	Дело T-203/23: Жалба, подадена на 19 април 2023 г. — Studiocanal/EUIPO — Leonine Distribution (ARTHAUS)	42
2023/C 189/57	Дело T-204/23: Жалба, подадена на 19 април 2023 г. — Studiocanal/EUIPO — Leonine Distribution (ARTHAUS)	43

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2023/C 189/01)

Последна публикация

ОВ С 179, 22.5.2023 г.

Предишни публикации

ОВ С 173, 15.5.2023 г.

ОВ С 164, 8.5.2023 г.

ОВ С 155, 2.5.2023 г.

ОВ С 134, 17.4.2023 г.

ОВ С 127, 11.4.2023 г.

ОВ С 121, 3.4.2023 г.

Може да намерите тези текстове на адрес:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (голям състав) от 18 април 2023 г. (преюдициално запитване от Corte costituzionale — Италия) — Изпълнение на европейска заповед за арест, издадена срещу E. D. L.

(Дело C-699/21, E. D. L. (Основание за отказ, основано на заболяване) ⁽¹⁾)

(Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Европейска заповед за арест — Рамково решение 2002/584/ПВР — Член 1, параграф 3 — Член 23, параграф 4 — Процедура за предаване между държавите членки — Основания за отказ на изпълнение — Член 4, параграф 3 ДЕС — Задължение за лоялно сътрудничество — Отлагане на изпълнението на европейската заповед за арест — Член 4 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Забрана на нечовешкото или унижително отношение — Тежко хронично и потенциално необратимо заболяване — Сериозен риск за здравето на лицето, за което е издадена европейската заповед за арест)

(2023/C 189/02)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Corte costituzionale

Страни в главното производство

Жалбоподател: E. D. L.

при участието на: Presidente del Consiglio dei Ministri

Диспозитив

Член 1, параграф 3 и член 23, параграф 4 от Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки, изменено с Рамково решение 2009/299/ПВР на Съвета от 26 февруари 2009 г., разглеждани в светлината на член 4 от Хартата на основните права на Европейския съюз,

трябва да се тълкуват в смисъл, че:

- когато са налице съществени основания да се счита, че предаването на издирвано в изпълнение на европейска заповед за арест лице рискува явно да застраши неговото здраве, изпълняващият съдебен орган може, по изключение и с временен характер, да отложи това предаване;
- когато изпълняващият съдебен орган, който трябва да вземе решение за предаването на издирвано лице, страдащо от тежко заболяване, в изпълнение на европейска заповед за арест, счита, че са налице сериозни и обосновани основания да се смята, че това предаване би изложило лицето на реален риск от значително намаляване на очакваната продължителност на живота му или от тежко, бързо и необратимо влошаване на здравословното му състояние, той трябва да отложи посоченото предаване и да поиска от издаващия съдебен орган да му предостави всяка информация относно условията, при които се предвижда да бъде осъществено наказателното преследване или задържането на посоченото лице, както и относно възможностите тези условия да се пригодят към неговото здравословно състояние, за да се предотврати реализирането на такъв риск;

— ако с оглед на предоставената от издаващия съдебен орган информация, както и на всички други данни, с които разполага изпълняващият съдебен орган, се окаже, че този риск не може да бъде изключен в разумен срок, последният орган трябва да откаже да изпълни европейската заповед за арест. Обратно, ако посоченият риск може да бъде изключен в такъв срок, с издаващия съдебен орган трябва да се насрочи нова дата за предаване.

(¹) ОВ С 73, 14.2.2022 г.

Решение на Съда (трети състав) от 18 април 2023 г. (преюдициално запитване от Tribunal de première instance francophone de Bruxelles — Белгия) — X, Y, A, чрез законните си представители X и Y, B, чрез законните си представители X и Y/État belge

(Дело C-1/23, PPU (¹), Afrin (²))

(Преюдициално запитване — Спешно преюдициално производство — Контрол по границите, убежище и миграция — Имиграционна политика — Директива 2003/86/ЕО — Право на събиране на семейството — Член 5, параграф 1 — Подаване на заявление за влизане и пребиваване за целите на упражняването на правото на събиране на семейството — Правна уредба на държавата членка, която предвижда задължение за членовете на семейството на кандидата за събиране на семейството да подават заявлението лично в компетентната дипломатическа служба на тази държава членка — Невъзможност или прекомерна трудност да се отиде до тази служба — Харта на основните права на Европейския съюз — Членове 7 и 24)

(2023/C 189/03)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal de première instance francophone de Bruxelles

Страни в главното производство

Жалбоподатели: X, Y, A, чрез законните си представители X и Y, B, чрез законните си представители X и Y

Ответник: État belge

Диспозитив

Член 5, параграф 1 от Директива 2003/86/ЕО на Съвета от 22 септември 2003 година относно правото на събиране на семейството във връзка с член 7, както и член 24, параграфи 2 и 3 от Хартата на основните права на Европейския съюз,

трябва да се тълкува в смисъл, че:

не допуска национална правна уредба, която с цел подаването на заявление за влизане и пребиваване на основание събиране на семейството изисква от членовете на семейството на кандидата за събиране на семейството, и по-специално на признат бежанец, да отидат лично в дипломатическата или консулска служба на държава членка, компетентна по мястото им на пребиваване или престой в чужбина, включително в положение, при което отиването до тази служба е невъзможно или прекомерно трудно за тях, без да се засяга възможността за тази държава членка да изисква личното явяване на тези членове на семейството на по-късен етап от процедурата по разглеждане на заявлението за събиране на семейството.

(¹) ОВ С 104, 20.3.2023 г.

(²) Името на настоящото дело е измислено. То не съпада с истинското име на никоя от страните в производството.

Определение на Съда (шести състав) от 20 април 2023 г. (преюдициално запитване от Zemgales rajona tiesa — Латвия) — SIA „Sinda & V R“/Rīgas domes Satiksmes departaments

(Дело C-619/22 ⁽¹⁾, Sinda & V R)

(Преюдициално запитване — Член 53, параграф 2 и член 94 от Процедурния правилник на Съда — Изискване за представяне на нормативния контекст на спора в главното производство — Изискване да се посочи връзката между разпоредбите от правото на Съюза, чието тълкуване се иска, и приложимото национално законодателство — Липса на достатъчно точни сведения — Явна недопустимост)

(2023/C 189/04)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Zemgales rajona tiesa

Страни в главното производство

Жалбоподател: SIA „Sinda & V R“

Ответник: Rīgas domes Satiksmes departaments

Диспозитив

Преюдициалното запитване, отправено от Zemgales rajona tiesa (Районен съд, Земгале, Латвия), с акт от 20 септември 2022 г., е явно недопустимо.

⁽¹⁾ Date de dépôt Дата на постъпване: 27.9.2022 г.

Преюдициално запитване от Raad van State (Нидерландия), постъпило на 16 ноември 2022 г. — WU/Directie van het Centraal Bureau Rijvaardigheidsbewijzen (CBR)

(Дело C-703/22)

(2023/C 189/05)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Raad van State

Страни в главното производство

Въззивник: WU

Въззиваеи: Directie van het Centraal Bureau Rijvaardigheidsbewijzen (CBR)

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли точка 6.4 от приложение III към Директива 2006/126/ЕО ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 година относно свидетелства за управление на превозни средства (наричана по-нататък „Директивата“), и по-специално установеният в него стандарт за хоризонт на зрителното поле и на двете очи от поне 160°, да се тълкува с оглед на принципа на пропорционалност в смисъл, че лице, което от медицинска гледна точка не отговаря на този стандарт, но според няколко различни медицински експерти въпреки това всъщност е годно да управлява тежкотоварен автомобил, може да изпълнява това изискване?
2. При отрицателен отговор на този въпрос, допустима ли е тогава в отделни случаи проверка на пропорционалността с оглед на Директивата относно свидетелствата за управление, въпреки че установеният в точка 6.4 от приложение III към тази директива стандарт не предвижда възможност за изключения в такива случаи?

3. Ако случаят е такъв, какви обстоятелства могат да са от значение при преценката дали в отделни случаи може да се направи изключение от стандарта за зрителното поле, установен в точка 6.4 от приложение III към Директивата?

(¹) ОВ L 403, 2006 г., стр. 18 (по-нататък наричана също и „Директивата относно свидетелствата за управление“).

**Преюдициално запитване от Raad van State (Нидерландия), постъпило на 17 ноември 2022 г. —
Minister van Infrastructuur en Waterstaat/AVROTROS**

(Дело C-707/22)

(2023/C 189/06)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Raad van State

Страни в главното производство

Жалбоподател: Minister van Infrastructuur en Waterstaat

Ответник: AVROTROS

Други страни: Bestuur van de Luchtverkeersleiding Nederland, Royal Schiphol Group NV/Schiphol Nederland BV

Преюдициални въпроси

- 1) а) Какво трябва да се разбира под „сведения за събития“ и „подходяща степен на поверителност“ по смисъла на член 15, параграф 1 от Регламент № 376/2014 (¹) и в светлината на правото на свобода на изразяване на мнение и на информация, закрепено в член 11 от Хартата и в член 10 от ЕКПЧ?
б) Представява ли обобщената информация „сведения за събития“ по смисъла на член 15, параграф 1 от Регламент № 376/2014?
- 2) а) Трябва ли член 15, параграф 1 от Регламент № 376/2014, в светлината на правото на свобода на изразяване на мнение и на информация, закрепено в член 11 от Хартата и в член 10 от ЕКПЧ, да се тълкува в смисъл, че е съвместим с национална правна уредба като разглежданата в главното производство, съгласно която е допустим отказ за оповестяване на всяка информация за докладвани събития?
б) Важи ли това и за обобщени данни или докладвани събития?
- 3) При отрицателен отговор на въпроси 2а и 2б: може ли компетентният национален орган да прилага общия национален режим на оповестяване, съгласно който информацията не се оповестява, ако интересът от нейното оповестяване не надхвърля интереси, свързани например с отношенията с други държави и международни организации, проверката, контрола и надзора от страна на държавни органи, зачитането на неприкосновеността на личния живот и избягването на непропорционално облагодетелстване или поставяне в неблагоприятно положение на физически или юридически лица?

(¹) Регламент (ЕС) № 376/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 година за докладване, анализ и последващи действия във връзка със събития в гражданското въздухоплаване, за изменение на Регламент (ЕС) № 996/2010 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2003/42/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на регламенти (ЕО) № 1321/2007 и (ЕО) № 1330/2007 на Комисията (ОВ L 122, 2014 г., стр. 18).

**Преюдициално запитване от Hof van beroep te Antwerpen (Белгия), постъпило на 24 ноември
2022 г. — Openbaar Ministerie, Federale Overheidsdienst Financiën/Profit Europe NV, Gosselin
Forwarding Services NV**

(Дело C-719/22, Openbaar Ministerie и Federale Overheidsdienst Financiën)

(2023/C 189/07)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hof van beroep te Antwerpen (Апелативен съд Антверпен, Белгия)

Страни в главното производство

Въззивници: Openbaar Ministerie и Federale Overheidsdienst Financiën

Въззиватели: Profit Europe NV и Gosselin Forwarding Services NV

Преюдициален въпрос

Нарушават ли Регламент № 1071/2012 ⁽¹⁾ и Регламент за изпълнение № 430/2013 ⁽²⁾ членове 1, 5, 6 и 9 от Основния регламент № 1225/2009 ⁽³⁾, доколкото предвиждат, че се облага с антидъмпингови мита вносът на резбовани отлети принадлежности за тръбопроводи (свързки, колена, муфи) от чугун със сфероидален графит с произход от Китайската народна република, ако тези стоки не са били класифицирани като разглеждан продукт нито в жалбата за откриване на антидъмпингова процедура, нито в известието за откриване на антидъмпинговата мярка, не са представени доказателства за дъмпинг, вреда и причинно-следствена връзка, и Европейската комисия по никакъв начин не е анализираща нормалната стойност на продукта, неговата експортна цена, възможния дъмпингов марж, възможната вреда, размера на вредата, въздействието на други известни фактори върху вредата, причинно-следствената връзка между дъмпинга и вредата, нито необходимостта тези продукти (резбовани отлети принадлежности за тръбопроводи (свързки, колена, муфи) от чугун със сфероидален графит) да бъдат обложени с антидъмпингови мита в интерес на Съюза?

- ⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 1071/2012 на Комисията от 14 ноември 2012 година за налагане на временно антидъмпингово мито върху вноса на резбовани принадлежности за тръбопроводи (свързки, колена, муфи) от ковък чугун с произход от Китайската народна република и Тайланд (ОВ L 318, 2012 г., стр. 10).
- ⁽²⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) № 430/2013 на Съвета от 13 май 2013 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното мито, наложено върху вноса на резбовани принадлежности за тръбопроводи от ковък чугун с произход от Китайската народна република и Тайланд, и за прекратяване на процедурата по отношение на Индонезия (ОВ L 129, 2013 г., стр. 1).
- ⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 343, 2009 г., стр. 51).

Жалба, подадена на 8 декември 2022 г. от Shopify Inc. срещу решението, постановено от Общия съд (девети състав) на 12 октомври 2022 г. по дело T-222/21 — Shopify/EUIPO — Rossi и други (Shoppi)

(Дело C-751/22 P)

(2023/C 189/08)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Shopify Inc. (представители: S. Völker и M. Pemsel, Rechtsanwälte)

Други страни в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), Massimo Carlo Alberto Rossi, Salvatore Vacante и Shoppi Ltd.

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

- да отмени обжалваното съдебно решение,
- да отмени решението на втори апелативен състав на EUIPO от 18 февруари 2021 г. (преписка R785/2020-2) (спорното решение),
- да осъди EUIPO и встъпилите страни да заплатят съдебните разноски, включително разноските в производството пред Общия съд.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква едно-единствено основание в подкрепа на жалбата, а именно нарушение на член 53, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 207/2009 ⁽¹⁾, изменен с Регламент (ЕС) 2015/2424 ⁽²⁾, във връзка с член 8, параграф 1, буква б) от същия.

Жалбоподателят изтъква следните доводи.

Общият съд не е взел предвид доказателствата за засилен отличителен характер, представени от жалбоподателя за Обединеното кралство, с мотива че спорното решение е постановено след изтичане на преходния период, предвиден в член 127 от Споразумението за оттеглянето на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия от Европейския съюз и Европейската общност за атомна енергия⁽³⁾. Общият съд приема, че жалбоподателят трябва да може да забрани използването на по-късна марка не само към датата на подаването ѝ, но и към датата на решението на апелативния състав. По този начин Общият съд по същество приема, че условията за прилагане на относително основание за отказ в рамките на производство за обявяване не действителност трябва да са налице към датата на подаване или приоритетната дата на спорната марка и към датата на решението на EUIPO (тоест на решението на отдела по отмяна или на апелативния състав).

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, 2009 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) 2015/2424 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2015 година за изменение на Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета относно марката на Общността и Регламент (ЕО) № 2868/95 на Комисията за прилагане на Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета относно марката на Общността и за отмяна на Регламент (ЕО) № 2869/95 на Комисията относно таксите, събирани от Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайн) (ОВ L 341, 2015 г., стр. 21).

⁽³⁾ ОВ L 29, 2020 г., стр. 7.

Жалба, подадена на 22 декември 2022 г. от Zaun Ltd срещу решението, постановено от Общия съд (шести състав) на 19 октомври 2022 г. по дело T-231/21 — Praesidiad/EUIPO — Zaun (Poteau)

(Дело C-780/22 P)

(2023/C 189/09)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Zaun Ltd (представител: C. Weber, Rechtsanwalt)

Други страни в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), Praesidiad Holding

С определение от 17 април 2023 г. Съдът (състав по допускането на обжалване) определи, че не допуска обжалване по делото и че Zaun Ltd понася направените от него съдебни разноски.

Преюдициално запитване от Raad van State (Белгия), постъпило на 10 януари 2023 г. — Marvesa Rotterdam NV/Federaal Agentschap voor de veiligheid van de voedselketten (FAVV)

(Дело C-7/23, Marvesa Rotterdam)

(2023/C 189/10)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Raad van State

Страни в главното производство

Жалбоподател: Marvesa Rotterdam NV

Отговорник: Federaal Agentschap voor de veiligheid van de voedselketten (FAVV)

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли част I от приложението към Решение 2002/994/ЕО ⁽¹⁾ относно някои защитни мерки по отношение на продукти от животински произход, внасяни от Китай, изменена с Решение за изпълнение (ЕС) 2015/1068 за изменение на Решение 2002/994/ЕО ⁽²⁾ относно някои защитни мерки по отношение на продукти от животински произход, внасяни от Китай, да се тълкува в смисъл, че понятието „рибни продукти“ обхваща както продукти, предназначени за консумация от човека, така и продукти, предназначени за консумация от животни, и че следователно рибеното масло, предназначено за храна на животни, може да се приеме за „рибен продукт“ по смисъла на горепосоченото приложение?
2. При отрицателен отговор на първия въпрос, нарушава ли част I от приложението към Решение 2002/994/ЕО относно някои защитни мерки по отношение на продукти от животински произход, внасяни от Китай, изменена с Решение за изпълнение (ЕС) 2015/1068 за изменение на Решение 2002/994/ЕО относно някои защитни мерки по отношение на продукти от животински произход, внасяни от Китай, член 22, параграф 1 от Директива 97/78/ЕО ⁽³⁾ на Съвета от 18 декември 1997 година за определяне на принципите, които регулират организацията на ветеринарните проверки на продуктите, въведени в Общността от трети страни, евентуално във връзка с член 1 от Протокол (№ 2) към ДФЕС за прилагане на принципите на субсидиарност и на пропорционалност, като предвижда, че рибните продукти с произход от Китай, предназначени за консумация от човека, са освободени от забраната за внос съгласно член 2 от горепосоченото Решение 2002/994/ЕО, докато за рибните продукти с произход от Китай, предназначени за консумация от животни, се прилага тази забрана за внос?

⁽¹⁾ ОВ L 348, 2002 г., стр. 154; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3 том 45 стр. 283.

⁽²⁾ ОВ L 174, 2015 г., стр. 30.

⁽³⁾ ОВ L 24, 1998 г., стр. 9.

Жалба, подадена на 28 януари 2023 г. от Mendes SA срещу решението, постановено от Общия съд (девети състав) на 30 ноември 2022 г. по дело T-678/21, Mendes/EUIPO — Actial Farmaceutica Srl

(Дело C-42/23 P)

(2023/C 189/11)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Mendes SA (представител: M. Cavattoni, avvocato)

Други страни в производството: Европейска служба за интелектуална собственост (EUIPO), Actial Farmaceutica Srl

С определение от 19 април 2023 г. Съдът (Състав по допускането на обжалване) определи, че не допуска обжалване по делото и че Mendes SA понася направените от него съдебни разноски.

Жалба, подадена на 1 февруари 2023 г. от Validity Foundation — Mental Disability Advocacy Centre срещу определението, постановено от Общия съд (седми състав) на 22 ноември 2022 г. по дело T-640/20, Validity/Комисия

(Дело C-51/23 P)

(2023/C 189/12)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Validity Foundation — Mental Disability Advocacy Centre (представители: B. Van Vooren, advocaat, и M.R. Oyarzabal Arigita, abogada)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

— да обяви жалбата за допустима и основателна,

— да отмени определението на Общия съд от 22 ноември 2022 г. по дело T-640/20, Validity/Комисия,

- да отмени Решение C(2020) 5540 final на Комисията от 6 август 2020 г. и Решение C(2021) 2834 final на Комисията от 19 април 2021 г. и
- да осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски на жалбоподателя или
- при условията на евентуалност, да върне делото на Общия съд, който да го разгледа по същество, без да се произнася по съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Първо основание: жалбоподателят оспорва констатацията на Общия съд, че не съществува риск Комисията да наруши член 4, параграф 3 от Регламент 1049/2001 (наричан по-нататък „Регламентът за прозрачността“), тъй като:

- i. основанието за „климат на взаимно доверие“ не представлява обща презумпция за поверителност и
- ii. не съществува риск Комисията отново да се позове на неясно основание като „климат на взаимно доверие“ в бъдещи искания за достъп до документи.

Второ основание: Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като заключил, че не съществува опасност от повторно нарушение на принципите на прозрачност и на добра администрация, както и от повторно нарушение на процедурните правила по Регламента за прозрачност.

**Преюдициално запитване от Curtea de Apel Pitești (Румъния), постъпило на 2 март 2023 г. —
Asociația „Forumul Judecătorilor din România“, Asociația „Mișcarea pentru Apărarea Statutului
Procurorilor“/Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Procurorul General al
României**

(Дело C-53/23, Asociația „Forumul Judecătorilor din România“)

(2023/C 189/13)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel Pitești

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Asociația „Forumul Judecătorilor din România“, Asociația „Mișcarea pentru Apărarea Statutului Procurorilor“

Ответник: Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Procurorul General al României

Преюдициални въпроси

- 1) Допускат ли член 2 и член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС във връзка с член 12 и член 47 [от] Хартата на основните права на Европейския съюз да се налагат ограничения за подаването на определени жалби по съдебен ред от професионалните сдружения на магистратите — с цел да се насърчи и защити независимостта на съдиите и правата държава, както и да се запази статутът на професията — чрез въвеждане на условието, че трябва да е налице законен частен интерес в прекалено стриктен смисъл, въз основа на задължително решение на Înalta Curte de Casație și Justiție (Върховен касационен съд), последвано от национална практика по дела, аналогични на това, в което е поставен настоящият въпрос, като се изисква пряка връзка между административния акт, подлежащ на контрол за законосъобразност от съдебните органи, и пряката цел и задачите на професионалните сдружения на магистратите, предвидени в техните устави, в случаите, когато сдруженията целят да получат ефективна съдебна защита по въпроси, уредени от правото на Съюза, в съответствие с целта и общите уставни задачи?

- 2) С оглед на отговора на първия въпрос, допускат ли член 2, член 4, параграф 3 и член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС, приложение IX към [Акта относно условията за присъединяване на Република България и Румъния и промените в Учредителните договори] и Решение 2006/928 ⁽¹⁾ национална правна уредба, която ограничава компетентността на Националната дирекция за борба с корупцията, като предоставя изключителната компетентност за разследване на корупционни престъпления (в широк смисъл), извършени от съдии и прокурори, на някои специално определени (от главния прокурор на Румъния, по предложение на Пленума на Висшия съдебен съвет) прокурори от прокуратурата към Înalta Curte de Casație și Justiție (Върховен касационен съд) и съответно на прокуратурите към апелативните съдилища, като последните са компетентни и за другите категории престъпления, извършени от съдии и прокурори?

⁽¹⁾ Решение на Комисията от 13 декември 2006 година за създаване на механизъм за сътрудничество и проверка на напредъка на Румъния в постигането на специфични цели в областите на съдебната реформа и борбата срещу корупцията (ОВ L 354, 2006 г., стр. 56; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 51, стр. 55).

Преюдициално запитване, отправено от Административен съд — Хасково (България) на 7 февруари 2023 година — „Екострой“ ЕООД / Агенция „Пътна инфраструктура“

(Дело C-61/23, Екострой)

(2023/C 189/14)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Административен съд — Хасково

Страни в главното производство

Жалбоподател: „Екострой“ ЕООД

Ответник: Агенция „Пътна инфраструктура“

Преюдициален въпрос

Дали нормата на чл. 9а от Директива 1999/62/ЕО ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 17.6.1999 г. относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури трябва да се тълкува в смисъл, че предвиденото в този член изискване за съразмерност на установените наказания за нарушения на националните разпоредби, приети по тази директива, не допускат национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция във фиксиран размер за нарушенията на правилата относно задължението за предварително установяване и заплащане на размера на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, при положение че е предвидена възможност за освобождаване от административнонаказателна отговорност при заплащане на т.нар. „компенсаторна такса“.

⁽¹⁾ ОВ 1999, L 187, стр. 42; специално българско издание: глава 7, том 7, стр. 88

Преюдициално запитване от Landgericht Frankfurt am Main (Германия), постъпило на 13 февруари 2023 г. — Cobult UG/TAP Air Portugal SA

(Дело C-76/23, Cobult)

(2023/C 189/15)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht Frankfurt am Main

Страни в главното производство

Жалбоподател: Cobult UG

Ответник: TAP Air Portugal SA

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 7, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 261/2004 ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че е налице писмено съгласие на пътника за възстановяване на стойността на билета по смисъла на член 8, параграф 1, буква а), първо тире посредством пътнически ваучер, когато пътникът избере такъв ваучер на уебстраницата на опериращия въздушен превозвач с отпадане на възможността за последващо изплащане на стойността на билета в пари и го получи по електронната поща, а междуременно възстановяването на стойността на билета в пари е възможно само след осъществяване на предварителна връзка с опериращия въздушен превозвач?

⁽¹⁾ Регламент на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

Преюдициално запитване от **Amtsgericht Steinfurt (Германия)**, постъпило на 14 февруари 2023 г. — **UE/Deutsche Lufthansa AG**

(Дело C-78/23, Deutsche Lufthansa)

(2023/C 189/16)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Steinfurt

Страни в главното производство

Ищец: UE

Ответник: Deutsche Lufthansa AG

Преюдициален въпрос

Отговаря ли на изискванията за „информирание при отмяна на полет“ по смисъла на член 5, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 261/2004 ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 г. информирането за промяна на резервация с предаденото по-долу съдържание и следното посочване на останалите полети за част от маршрута за отиване и връщане от потвърждението на резервацията:

„Промяна на резервацията

[Име на въздушния превозвач] Номер на резервацията: [...]

(Провери/редактирай резервация)

Уважаеми клиенти,

във връзка с кризата с коронавируса е необходимо да се направят промени в разписанието на нашите полети. От това произтичат промени и във Вашата резервация.

Опитахме се да открием възможно най-добрите полети за Вас и Ви молим да проверите променената резервация. Всички оставащи полети от пътуването Ви са посочени в списък, отменените полети не са отбелязани“.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския Парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

Преюдициално запитване от Supremo Tribunal Administrativo (Португалия), постъпило на 16 февруари 2023 г. — Companhia União de Crédito Popular SARL/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Дело C-89/23, Companhia União de Crédito Popular)

(2023/C 189/17)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Supremo Tribunal Administrativo

Страни в главното производство

Жалбоподател: Companhia União de Crédito Popular SARL

Ответник: Autoridade Tributária e Aduaneira

Преюдициален въпрос

Може ли, за да се установи дали 11-процентната комисиона, предвидена по закон (член 25 от Decreto-Lei n.º 365/99, de 17 de setembro (Декрет-закон 365/99 от 17 септември 1999 г.) в полза на заемопателя за продажбата на заложените вещи, подлежи на освобождаването, предвидено в член 135, параграф 1, буква б) от Директива 2006/112/ЕО⁽¹⁾ на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (на който съответства член 9, параграф 27, буква а) от Código do Imposto sobre o Valor Acrescentado (Кодекс за данъка върху добавената стойност), продажбата на заложените вещи (членове 19 и сл. от Декрет-закон № 365/99 от 17 септември 1999 г.), когато заемателят не извърши плащане съгласно определените в закона условия, да се счита за акцесорна услуга спрямо услугите, предоставени от заемателя (действие по предоставяне на заем, обезпечен със залог)?

⁽¹⁾ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 3, стр. 7)

Иск, предявен на 17 февруари 2023 г. — Европейска комисия/Унгария

(Дело C-92/23)

(2023/C 189/18)

Език на производството: унгарски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: U. Małecka, L. Malferrari и A. Tokár)

Ответник: Унгария

Искания на ищеца

Комисията моли Съда:

1) да постанови, че

- i) поради приемането от Médiatanács (Медиен съвет, Унгария) на решение 830/2020 от 8 септември 2020 г., с което този съвет отказва да продължи правото на Klubrádió да ползва честоти,
- ii) поради приемането на законова разпоредба като член 48, параграф 7 от Закон CLXXXV от 2010 г., с който в случай на повторно нарушение автоматично се изключва възможността за продължаване на правата на ползване на радиочестоти във връзка с услуги по радиоразпръскване, дори когато нарушението не е особено тежко и е чисто формално, и
- iii) поради това че по този несъразмерен и дискриминационен начин е попречила на Klubrádió да продължи дейността си в областта на услугите по радиоразпръскване,

Унгария не е изпълнила задълженията си съгласно членове 5, 7 и 10 от Директива 2002/20/ЕО⁽¹⁾, член 4, точка 2 от Директива 2002/77/ЕО⁽²⁾, член 9 от Директива 2002/21/ЕО⁽³⁾, общите принципи на пропорционалност, недискриминация и лоялно сътрудничество и член 11 от Хартата на основните права на Европейския съюз;

iv) поради това че в шестседмичния срок по член 5, параграф 3 от Директива 2002/20 не е приела решение по заявлението на Klubrádió за продължаване на правото на ползване на радиочестоти и

v) поради това че във връзка с по-рано използваната от Klubrádió честота не е провела съответна разрешителна процедура във времеви рамки, които биха позволили на Klubrádió да получи решение, преди да изтече срокът на действие на правото ѝ на ползване,

Унгария не е изпълнила задълженията си съгласно членове 8 и 9 от Директива 2002/21, член 5, параграф 3 от Директива 2002/20 и общия принцип на добра администрация;

vi) поради публикуването на 4 ноември 2020 г. от Медийния съвет на обявление за съответна разрешителна процедура и поради приемането на 10 март 2021 г. от този съвет на решение 180/2021, с което той

— обвързва предоставянето на права за използване на радиочестотния спектър с несъразмерни изисквания,

— не определя априори изискванията във връзка с предоставянето на права за използване на радиочестотния спектър и

— не упражнява дискреционните си правомощия при преценката на тежестта и релевантността на допуснатите в заявленията грешки, които биха могли да се отразят на тяхната допустимост, нито отчита незначителния характер на грешките,

Унгария не е изпълнила задълженията си по член 5, параграф 2 от Директива 2002/20, член 45 от Директива (ЕС) 2018/1972⁽⁴⁾ и член 11 от Хартата на основните права на Европейския съюз;

vii) поради приемането на законова разпоредба като член 65, параграф 11 от Закон CLXXXV от 2010 г., който не признава на доставчика на съобщителни услуги, чието право на ползване преди това не е било продължавано, възможността да иска право на временно ползване, но предоставя такава възможност на доставчиците, чието право на ползване веднъж вече е било продължавано, без да обосновава тази разлика в третирането, при положение че основанията, при които не се допуска продължаване, не изключват предоставянето на ново право на ползване, Унгария не е изпълнила задълженията си съгласно член 45, параграф 1 от Директива 2018/1972 и принципите на пропорционалност и недискриминация.

2) да осъди Унгария да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Предмет на иска са решенията на унгарския орган за регулиране на съобщенията и нормативната уредба, въз основа на която се приети въпросните решения, с които Klubrádió, работеща в Унгария търговска радиостанция, е лишена от възможността да излъчва програмите си на аналогова наземна честота FM и съответно да достига до широки слоеве от унгарското население.

На 8 септември 2020 г. Медийният съвет решава да не поднови правото на Klubrádió да ползва честоти. След това посоченият съвет започва нова разрешителна процедура във връзка с честотата, по-рано използвана от Klubrádió. Последната участва в тази процедура, но на 10 март 2021 г. Медийният съвет обявява заявлението ѝ за недействително. Вследствие на споменатите две решения на Медийния съвет Klubrádió се оказва принудена да преустанови услугите си по радиоразпръскване на честотата FM.

Освен това съгласно действащата унгарска правна уредба Klubrádió не може и временно да излъчва програмите си на честотата FM.

Комисията счита, че като е приела посочената нормативна уредба и мерки, Унгария е нарушила правото на Съюза.

⁽¹⁾ Директива 2002/20/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно разрешението на електронните съобщителни мрежи и услуги (ОВ L 108, 2002 г., стр. 21; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 35, стр. 183).

⁽²⁾ Директива 2002/77/ЕО на Комисията от 16 септември 2002 година относно конкуренцията на пазарите на електронни съобщителни мрежи и услуги (ОВ L 249, 2002 г., стр. 21; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 132).

⁽³⁾ Директива 2002/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги (ОВ L 108, 2002 г., стр. 33; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 35, стр. 195).

⁽⁴⁾ Директива (ЕС) 2018/1972 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2018 година за установяване на Европейски кодекс за електронни съобщения (ОВ L 321, 2018 г., стр. 36).

Преюдициално запитване от Bundesfinanzhof (Германия), постъпило на 22 февруари 2023 г. — A GmbH & Co. KG/Hauptzollamt B

(Дело C-104/23, A GmbH & Co. KG)

(2023/C 189/19)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesfinanzhof

Страни в главното производство

Жалбоподател: A GmbH & Co. KG

Ответник: Hauptzollamt B

Преюдициални въпроси

- 1) Изисква ли задължително позиция № 9406 от КН⁽¹⁾ сглобяемата конструкция да обгражда напълно съответното пространство от всички страни?
- 2) При отрицателен отговор на първия въпрос: изисква ли позиция № 9406 от КН сглобяемата конструкция да е достатъчно голяма, за да може в нея да влезе среден на ръст човек и необходимо ли е в нея да има поне едно място, в което такъв човек да може да влезе и да стои изправен, или е достатъчно той да може да влиза в тази сглобяема конструкция приведен?

⁽¹⁾ Приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ L 256, 1987 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 4, стр. 3), изменен с Регламент за изпълнение (ЕС) № 1101/2014 на Комисията от 16 октомври 2014 година за изменение на приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ L 312, 2014 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 22 февруари 2023 г. от Patrick Vanhoudt срещу решението, постановено от Общия съд (първи състав) на 14 декември 2022 г. по дело T-490/21, Vanhoudt/ЕИБ

(Дело C-106/23 P)

(2023/C 189/20)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Patrick Vanhoudt (представители: L. Levi и A. Champetier, адвокати)

Друга страна в производството: Европейска инвестиционна банка

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

- да отмени решението на Общия съд от 14 декември 2022 г. по дело T-490/21;
- вследствие на това, да уважи исканията на жалбоподателя в първоинстанционното производство и следователно,
 - да отмени решението от 16 декември 2020 г. в частта му, с която се отхвърля кандидатурата на жалбоподателя за длъжността началник на кабинета на вицепрезидента на ЕИБ и решението за назначаване на г-н L на тази длъжност;
 - доколкото е необходимо, да отмени решението от 17 май 2021 г., съобщено на жалбоподателя на 18 май 2021 г., с което се отхвърлят исканията му за административно обжалване от 18 декември 2020 г. и 17 март 2021 г.;

- да осъди ЕИБ да поправи неимуществените вреди на жалбоподателя, оценени *ex aequo et bono*, на 4 000 евро;
- да осъди ЕИБ да заплати всички съдебни разноски;
- да осъди ответника да заплати всички съдебни разноски в двете инстанции.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателя изтъква следните основания:

1. Нарушение на насоките и на производството — Нарушение на задължението на съда за мотивиране — Грешка в правната квалификация на обявлението за свободна длъжност — Нарушение на принципа на недопускане на дискриминация.
2. Нарушение на принципите на правна сигурност, прозрачност и недопускане на дискриминация — Нарушение на задължението на съда за мотивиране.

Преюдициално запитване от *Curtea de Apel Braşov* (Румъния), постъпило на 22 февруари 2023 г. —
наказателно производство срещу С.И., С.О., К.А., Л.Н., S.P.

(Дело C-107/23, PPU, Lin)

(2023/C 189/21)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel Braşov

Страни в главното производство

Жалбоподатели: С.И., С.О., К.А., Л.Н., S.P.

Ответник: Румънската държава

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 2 ДЕС, член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС и член 4, [параграф 3] ДЕС във връзка с член 325, параграф 1 ДФЕС, член 2, параграф 1 от Конвенцията за ЗФИ⁽¹⁾, членове 2 и 12 от Директивата за ЗФИ⁽²⁾ и Директива 2006/112/ЕО⁽³⁾ на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, с оглед на принципа на ефективни и възпиращи санкции в случай на тежка измама, засягаща финансовите интереси на Европейския съюз, и в изпълнение на Решение 2006/928/ЕО⁽⁴⁾ на Комисията, с оглед на член 49, параграф 1, последно изречение от Хартата на основните права на Европейския съюз, да се тълкуват в смисъл, че не допускат правно положение като разглежданото в главното производство, при което осъдените жалбоподатели искат чрез извънреден способ за защита отмяната на влязла в сила осъдителна присъда, като се позовават на прилагането на принципа на по-благоприятния наказателен закон, който бил приложим в хода на производството по същество и предвиждал по-кратка давност, изтекла преди решаването на делото, но установена след този момент с решение на националния конституционен съд, с което е обявен за противоконституционен законов текст относно прекъсването на давността за наказателно преследване (решение от 2022 г.), поради бездействието на законодателя, който не се е намесил, за да приведе законовия текст в съответствие с друго решение на същия конституционен съд, постановено четири години преди последното решение (решение от 2018 г.) — период, през който съдебната практика на общите съдилища, формирана въз основа на първото решение, вече е била утвърдена, в смисъл че този текст е продължил да съществува във вида, в който е схващан след първото решение на Конституционния съд — с практическата последица, че давността за всички престъпления, за които не е била постановена окончателна осъдителна присъда преди първото решение на Конституционния съд, е намалена наполовина и че наказателното производство срещу въпросните подсъдими е съответно прекратено?

- 2) Трябва ли член 2 ДЕС относно ценностите на правата държава и зачитането на правата на човека в общество, характерен белег на което е справедливостта, и член 4, [параграф 3] ДЕС относно принципа на лоялно сътрудничество между Съюза и държавите членки, в изпълнение на Решение 2006/928/ЕО на Комисията, доколкото се отнася до ангажимента за гарантиране на ефективността на румънската съдебна система, с оглед на член 49, [параграф 1], последно изречение от Хартата на основните права на Европейския съюз, който прогласява принципа на по-благоприятния наказателен закон, да се тълкуват в смисъл — през призмата на националната съдебна система като цяло — че не допускат правно положение като разглежданото в главното производство, при което осъдените жалбоподатели искат чрез извънреден способ за защита отмяната на влязла в сила осъдителна присъда, като се позовават на прилагането на принципа на по-благоприятния наказателен закон, който бил приложим в хода на производството по същество и предвиждал по-кратка давност, изтекла преди решаването на делото, но установена след този момент с решение на националния конституционен съд, с което е обявен за противоконституционен законов текст относно прекъсването на давността за наказателно преследване (решение от 2022 г.), поради бездействието на законодателя, който не се е намесил, за да приведе законовия текст в съответствие с друго решение на същия конституционен съд, постановено четири години преди последното решение (решение от 2018 г.) — период, през който съдебната практика на общите съдилища, формирана въз основа на първото решение, вече е била утвърдена, в смисъл че този текст е продължил да съществува във вида, в който е схващан след първото решение на Конституционния съд — с практическата последица, че давността за всички престъпления, за които не е била постановена окончателна осъдителна присъда преди първото решение на Конституционния съд, е намалена наполовина и че наказателното производство срещу въпросните подсъдими е съответно прекратено?
- 3) При утвърдителен отговор и само ако не може да се даде тълкуване в съответствие с правото на Съюза, ако принципът на предимство на правото на Съюза трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба или практика, съгласно която националните общи съдилища са обвързани от решенията на националния конституционен съд и от задължителните решения на националния върховен съд и поради това не могат, освен ако не извършат дисциплинарно нарушение, служебно да оставят без приложение произтичащата от тези решения съдебна практика, дори ако в светлината на решение на Съда те считат, че тази съдебна практика противоречи на член 2 ДЕС, на член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС и на член 4, [параграф 3] ДЕС във връзка с член 325, параграф 1 ДФЕС, в изпълнение на Решение 2006/928/ЕО на Комисията, с оглед на член 49, [параграф 1], последно изречение от Хартата на основните права на Европейския съюз, какъвто е случаят в главното производство?

- (¹) Конвенция, съставена въз основа на член К.3 от Договора за Европейския съюз (ОВ С 316, 1995 г., стр. 49; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 12, стр. 35).
- (²) Директива (ЕС) 2017/1371 на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2017 година относно борбата с измамите, засягащи финансовите интереси на Съюза, по наказателноправен ред (ОВ L 198, 2017 г., стр. 29).
- (³) Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 2006 г. стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7).
- (⁴) Решение 2006/928/ЕО на Комисията от 13 декември 2006 година за създаване на механизъм за сътрудничество и проверка на напредъка на Румъния в постигането на специфични цели в областите на съдебната реформа и борбата срещу корупцията (ОВ L 354, 2006 г. стр. 56, Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 51, стр. 55).

Преюдициално запитване от Landgericht Berlin (Германия), постъпило на 23 февруари 2023 г. —
GM и ON/PR

(Дело C-109/23, Jemerak (¹))

(2023/C 189/22)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht Berlin

Страни в главното производство

Жалбоподатели: GM, ON

Ответник: PR

Преюдициални въпроси (²)

- 1) Нарушава ли германски нотариус забраната за пряко или непряко предоставяне на правни консултации на юридическо лице, установено в Русия, когато удостоверява нотариално договор за покупко-продажба на жилищен имот между това юридическо лице като продавач и гражданин на държава — членка на Европейския съюз?

- 2) Действа ли преводач срещу забраната за пряко или непряко предоставяне на правни консултации, когато нотариусът го привлича за нотариалното удостоверяване на договора за покупко-продажба, за да превежда по време на нотариалното производство за удостоверяване на представителя на установено в Русия юридическо лице, който не владее достатъчно немски език?
- 3) Нарушава ли нотариусът забраната за пряко или непряко предоставяне на правни консултации, когато поема и изпълнява предвидените в закона нотариални действия за изпълнение на договора за покупко-продажба (например извършване на плащането на продажната цена през специалната банкова сметка на нотариуса, изискване на документи за заличаване на ипотеки и други тежести върху имота, който е предмет на договора за покупко-продажба, подаване на необходимите документи за вписване на прехвърлянето на собствеността върху недвижимия имот до службата, която води имотния регистър)?

⁽¹⁾ Името на настоящото дело е измислено. То не съвпада с истинското име на никоя от страните в производството.

⁽²⁾ Тълкуване на член 5н, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 833/2014 на Съвета от 31 юли 2014 година относно ограничителни мерки с оглед на действията на Русия, дестабилизиращи положението в Украйна (ОВ L 229, 2014 г., стр. 1), в редакцията, която е в сила от 7 октомври 2022 г.

Преюдициално запитване от Cour d'appel d'Aix-en-Provence (Франция), постъпило на 1 март 2023 г. — Association Unedic délégation AGS de Marseille/V, W, X, Y, Z, синдик на дружеството K

(Дело C-125/23, Unedic)

(2023/C 189/23)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour d'appel d'Aix-en-Provence

Страни в главното производство

Жалбоподател: Association Unedic délégation AGS de Marseille

Ответници: V, W, X, Y, Z, синдик на дружеството K

Преюдициални въпроси

- 1) Може ли Директива 2008/94/ЕО ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 година относно закрилата на работниците и служителите в случай на неплатежоспособност на техния работодател да се тълкува в смисъл, че позволява да се изключи възможността гарантиращият орган да поеме плащането на обезщетения при прекратяване на трудовото правоотношение, когато работник или служител едностранно прекратява трудовия си договор след откриване на производство по несъстоятелност?
- 2) Съвместимо ли е такова тълкуване с текста и целта на тази директива и позволява ли да се постигнат предвидените в нея резултати?
- 3) Води ли такова тълкуване, което се основава на лицето, по чиято инициатива се прекратява трудовият договор през периода на неплатежоспособност, до разлика в третирането на работниците и служителите?
- 4) Ако е налице такава разлика в третирането, обективно обоснована ли е тя?

⁽¹⁾ Директива 2008/94/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 година относно закрилата на работниците и служителите в случай на неплатежоспособност на техния работодател (ОВ L 283, 2008 г., стр. 36).

Преюдициално запитване от Tribunale Ordinario di Venezia (Италия), постъпило на 2 март 2023 г. — UD, QO, VU, LO, CA/Presidenza del Consiglio dei ministri, Ministero dell'Interno

(Дело C-126/23, Burdene ⁽¹⁾)

(2023/C 189/24)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Ordinario di Venezia

Страни в главното производство

Ищци: UD, QO, VU, LO, CA

Ответници: Presidenza del Consiglio dei ministri, Ministero dell'Interno

Преюдициални въпроси

При обстоятелствата, посочени в буква а), във връзка с иск за обезщетение за вреди, предявен от италиански граждани, живеещи постоянно в Италия, срещу държавата, в качеството ѝ на законодател, поради неизпълнение и/или неправилно и/или непълно изпълнение на задълженията, предвидени в Директива 2004/80/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година относно обезщетението на жертвите на престъпления ⁽²⁾, и по специално на задължението, предвидено в член 12, параграф 2 от нея, държавите членки да въведат до 1 юли 2005 г. (както е предвидено в член 18, параграф 1 от нея) общ режим за подходящо и справедливо обезщетение на жертвите на всички умишлени престъпления, извършени с насилие, в случаите, в които те не могат да получат пълно обезщетение за претърпените вреди от пряко отговорните лица, и във връзка с ненавременното (и/или непълно) транспониране в националната правна уредба на Директива 2004/80/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година:

а) с оглед на разпоредбата на член 11, параграф 2 bis от Закон № 122/2016, която поставя изплащането на обезщетение на родителите и сестрата на жертвата на убийство в зависимост от липсата на съпруг и деца на тази жертва, дори при наличието на влязла в сила присъда, с която се определя количествено и в тяхна полза правото на обезщетение за вредите, а извършителят на престъплението се осъжда да го изплати:

— може ли да се счита, че изплащането в полза на родителите и сестрата на жертва на умишлено престъпление, извършено с насилие, в случай на убийство, на обезщетението, определено в член 11, параграф 2 bis от Закон № 122 от 7 юли 2016 г. (Disposizioni per l'adempimento degli obblighi derivanti dall'appartenenza dell'Italia all'Unione Europea — Legge Europea 2015-2016 (за приемане на разпоредби за изпълнение на задълженията, произтичащи от членството на Италия в Европейския съюз — Европейски закон 2015—2016) и неговите последващи изменения (посочени в член 6 от Закон № 167 от 20 ноември 2017 г. и член 1, параграфи 593—596 от Закон № 145 от 30 декември 2018 г.), тъй като е поставено в зависимост от липсата на деца и съпруг на жертвата (шо се отнася до родителите) и липсата на родители (в случай на братя или сестри), е в съответствие с предвиденото в член 12, параграф 2 от Директива 2004/80, както и с член 20 (равенство), член 21 (недискриминация), член 33, параграф 1 (защита на семейството), член 47 (право на ефективни правни средства за защита и на справедлив съдебен процес) от Хартата на основните права на Европейския съюз и член 1 от протокол № 12 към ЕКПЧ (недискриминация)?,

б) по отношение на ограничението за изплащане на обезщетението:

— може ли условието за предоставяне на обезщетението, предвидено в член 11, параграф 3 от Закон № 122/2016 за приемане на разпоредби за изпълнение на задълженията, произтичащи от членството на Италия в Европейския съюз — Европейски закон 2015—2016 и неговите последващи изменения (посочени в член 6 от Закон № 167 от 20 ноември 2017 г. и член 1, параграфи 593—596 от Закон № 145 от 30 декември 2018 г.), съдържащо се в израза „във всеки случай в рамките на наличните средства във фонда по член 14“, без никоя разпоредба да налага на италианската държава да отпусне суми, които да се използват конкретно за изплащане на обезщетенията, дори определени на статистическа основа и във всеки случай годни конкретно да обезщетят в разумен срок правоимащите лица, да се счита за „справедливо и подходящо обезщетение на жертвите“, в приложение на предвиденото в член 12, параграф 2 от Директива 2004/80?

⁽¹⁾ Името на настоящото дело е измислено. То не съвпада с истинското име на никоя от страните в производството.

⁽²⁾ ОВ L 261, 2004 г., стр. 15; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 7, стр. 31

**Преюдициално запитване от Symvoulio tis Epikrateias (Гърция), постъпило на 7 март 2023 г. —
Somateio „Elliniko Symvoulio gia tous Prosfyges“, Astiki Mi Kerdoskopiki Etaireia „Ypostirixi
Prosfygon sto Aigaio“/Ypourgos Exoterikon, Ypourgos Metanastefsis kai Asyλου**

(Дело C-134/23, Elliniko Symvoulio gia tous Prosfyges)

(2023/C 189/25)

Език на производството: гръцки

Запитваща юрисдикция

Symvoulio tis Epikrateias

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Somateio „Elliniko Symvoulio gia tous Prosfyges“, Astiki Mi Kerdoskopiki Etaireia „Ypostirixi Prosfygon sto Aigaio“

Ответници: Ypourgos Exoterikon, Ypourgos Metanastefsis kai Asyλου

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 38 от Директива 2013/32/ЕС⁽¹⁾, разглеждан във връзка с член 18 от Хартата на основните права на Европейския съюз, да се тълкува в смисъл, че

1) не допуска национално (регулаторно) законодателство, което определя като принципно сигурна за определени категории кандидати за международна закрила трета страна, която, въпреки че е поела правно задължение да разреши обратно приемане на своя територия на такива категории кандидати за международна закрила, на практика не позволява от дълго време (в конкретния случай повече от двадесет месеца) обратното приемане на тези категории кандидати за международна закрила, без да е проучена възможността за промяна на позицията на тази страна в близко бъдеще

или в смисъл, че

2) обратното приемане в третата страна не представлява кумулативно условие за приемането на национален (регулаторен) акт, определящ трета страна като принципно сигурна за определени категории кандидати за международна закрила, но е кумулативно условие за приемане на индивидуален акт, с който се отхвърля конкретна молба за международна закрила като недопустима на основание съществуването на „сигурна трета страна“

или в смисъл, че

3) обратното приемане в „сигурната трета страна“ е въпрос, който се проверява само в момента на изпълнение на решението, ако решението за отхвърляне на молбата за международна закрила е основано на „сигурна трета страна“.

⁽¹⁾ Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила (преработен текст) (ОВ L 180, 2013 г., стр. 60).

**Преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione (Италия), постъпило на 13 март 2023 г. —
Ford Italia SpA/ZP, Stracciari SpA**

(Дело C-157/23, Ford Italia)

(2023/C 189/26)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Corte suprema di cassazione

Страни в главното производство

Жалбоподател: Ford Italia SpA

Ответници: ZP, Stracciari SpA

Преюдициален въпрос

Съвместимо ли е с член 3 [параграф 1] от Директива 85/374/ЕИО ⁽¹⁾ — и ако не е съвместимо по каква причина — тълкуването, съгласно което се разширява отговорността на производителя по отношение на доставчика, дори когато доставчикът в действителност не е поставил своето име, марка или друг отличителен знак върху стоката, само защото наименованието, марката или друг отличителен знак на доставчика съвпадат изцяло или отчасти с тези на производителя?

⁽¹⁾ Директива 85/374/ЕИО на Съвета от 25 юли 1985 година за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите-членки относно отговорността за вреди, причинени от дефект на стока (ОВ L 210, 1985 г., стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 1, стр. 183).

Преюдициално запитване от Satversmes tiesa (Латвия), постъпило на 16 март 2023 г. — VL, ZS, Lireva Investments Limited, VI, FORTRESS FINANCE Inc./Latvijas Republikas Saeima

(Дело C-161/23, Lireva Investments и др.)

(2023/C 189/27)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Satversmes tiesa

Страни в главното производство

Жалбоподатели: VL, ZS, Lireva Investments Limited, VI, FORTRESS FINANCE Inc.

Ответник: Latvijas Republikas Saeima

Преюдициални въпроси

- 1) Обхваната ли е от приложното поле на Директива 2014/42 ⁽¹⁾, по-специално на член 4 от тази директива, както и на Рамково решение 2005/212 ⁽²⁾, по-специално на член 2 от същото, национална правна уредба, съгласно която националният съд се произнася по конфискацията на облагите от престъпна дейност в самостоятелно производство за незаконно придобитото имущество, което се отделя от основното наказателно производство преди извършването на дадено престъпление да бъде установено и съответното лице да бъде признато за виновно за това престъпление, и която предвижда също конфискацията въз основа на отделени от преписката по наказателното дело материали?
- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос, може ли правна уредба, като установената в спорните разпоредби, относно доказването на престъпния произход на имуществото в производствата за незаконно придобитото имущество да се счита за съвместима с правото на справедлив съдебен процес, прогласено в членове 47 и 48 от Хартата и в член 8, параграф 1 от Директива 2014/42?
- 3) Следва ли принципът на предимство на правото на Съюза да се тълкува в смисъл, че не допуска конституционният съд на дадена държава членка, който разглежда жалба за противоконституционност, подадена срещу национална правна уредба, която е обявена за несъвместима с правото на Съюза, да приеме за приложим принципа на правна сигурност, както и че произтичащите от тази правна уредба правни последици запазват действието си за периода, през който същата е била в сила?

⁽¹⁾ Директива 2014/42/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 година за обезпечаване и конфискация на средства и облиги от престъпна дейност в Европейския съюз (ОВ L 127, 2014 г., стр. 39).

⁽²⁾ Рамково решение 2005/212/ПВР на Съвета от 24 февруари 2005 година относно конфискация на облиги, средства и имущество от престъпления (ОВ L 68, 2005 г., стр. 49; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 7, стр. 147).

Преюдициално запитване от **Giudice di pace di Bologna (Италия)**, постъпило на 14 март 2023 г. —
Governo Italiano/UX

(Дело C-163/23, Palognali) ⁽¹⁾

(2023/C 189/28)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Giudice di pace di Bologna

Страни в главното производство

Молител: Governo Italiano

Ответник: UX

Преюдициални въпроси

- 1) Представява ли цитираната в изложението съдебна практика на върховните органи на общото и административно правосъдие, и по-специално Определение № 13973/2022 от 3 май 2022 г. на Suprema Corte di Cassazione (Върховен касационен съд, Италия), което отрича изцяло правото на срочен трудов договор на почетния магистрат, като мировия съдия в главното производство, свързано със статута на работник при условия на труд, сходни с тези на професионалния магистрат на трудов договор за неопределено време, съществено нарушение на правото на ЕС, като възпрепятства ефективните средства за съдебна защита пред независим национален съд, в случай че и доколкото Съдът установи, че посочената съдебна практика на последната редовна съдебна инстанция е в нарушение на член 31, параграф 2 от Хартата на основните права на Съюза [...], член 7 от Директива 2003/88/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 година относно някои аспекти на организацията на работното време ⁽²⁾ [...], клаузи 2 и 4 от Рамковото споразумение за срочната работа, сключено на 18 март 1999 г. между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (CEEP), приложено към Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. ⁽³⁾ [...], както са тълкувани от Съда на Европейския съюз в решение от 16 юли 2020 г., *Governo della Repubblica italiana* (Статут на италианските мирови съдии), C-658/18, [UX] EU:C:2020:572 [...], и в решение от 7 април 2022 г., [PG], C-236/20, EU:C:2022:263 [...], както и член 47, първа и втора алинея от Хартата?
- 2) Допускат ли член 31, параграф 2 от Хартата, член 7 от Директива 2003/88/ЕО и клаузи 2 и 4 от Рамковото споразумение за срочната работа, съдържащо се в приложението към Директива 1999/70/ЕО, както са тълкувани от Съда на Европейския съюз в решения UX и PG, както и член 47, първа и втора алинея от Хартата, национално законодателство като член 29, параграф 5 от [Законодателен декрет] № 116/2017, въведен с член 1, параграф 629 от Закон № 234/2021, в частта, в която вътрешната разпоредба предвижда автоматичен отказ *ex lege* от всякакви претенции, произтичащи от правото на Съюза, и отказа в главното производство от правото на платен отпуск на мировия съдия-заявител, ако последният представи заявление за участие и премине успешно конкурсна процедура за стабилизиране на длъжността *ad esaurimento* [длъжността ще отпадне при напускане на титуляря] до навършване на 70-годишна възраст, с трудово правоотношение с Министерството на правосъдието при условията на заплащане на административен служител със съдебни функции?
- 3) Съответства ли на указанията на Съда на Европейския съюз, предоставени с решения UX и PG, изборът, който настоящата запитваща юрисдикция възнамерява да направи, след успешното извършване на всички проверки, възложени от горепосочената практика на Съда на националния съд относно споставимостта на условията на труд между мировия съдия-заявител и еквивалентен редови магистрат на трудов договор за неопределено време по отношение на правото на заявителя на обезщетение за вреди поради незаплащане на периода на отпуск, да приложи като параметър за изчисляване на дължимото обезщетение за вреди възнаграждението, предвидено за редови съдия в съд с квалификация ННО3, при спазване на разликата в процедурите за назначаване между почетните магистрати и професионалните съдии на трудов договор за неопределено време, запазвайки само за последните (редовите магистрати) правото на увеличение на заплатата и напредване в кариерата за по-висока квалификация, а не само за прослужено време по класове и стъпки на заплащане?

- 4) На последно място, допускат ли член 47 от Хартата и условията за независимост на съда, посочени от Съда в решение UХ, точки 45—49, национално законодателство като член 21 от [Законодателен декрет] № 116/2017 г., който предвижда възможно прилагане на мярката за оттегляне от правораздавателна длъжност на съдията, отправил настоящото преюдициално запитване, изцяло по преценка на Consiglio superiore della magistratura (Висш съдебен съвет, Италия) без каквото и да било степенуване на дисциплинарните наказания, дори ако този национален съдия възнамерява да приложи практиката на Съда в главното производство, противно на приложимото към фактите в главното производство вътрешно законодателство и на горепосочената съдебна практика на върховните органи на общото и административното правосъдие?

⁽¹⁾ Името на настоящото дело е измислено. То не съвпада с истинското име на никоя от страните в производството.

⁽²⁾ ОВ L 299, 2003 г., стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 3.

⁽³⁾ Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) (ОВ L 175, 1999 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 129).

**Преюдициално запитване от Szegedi Törvényszék (Унгария), постъпило на 16 март 2023 г. —
VOLÁNBUSZ Zrt./Bács-Kiskun Vármegyei Kormányhivatal**

(Дело C-164/23, VOLÁNBUSZ)

(2023/C 189/29)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Szegedi Törvényszék

Страни в главното производство

Жалбоподател: VOLÁNBUSZ Zrt.

Ответник: Bács-Kiskun Vármegyei Kormányhivatal

Преюдициални въпроси

- 1) Може ли понятието „оперативна[...] централа на работодателя, където водачът нормално е базиран“ по член 9, параграф 3 от Регламент № 561/2006 ⁽¹⁾, да се тълкува в смисъл, че това е конкретното място на базиране на водача, и по-специално съоръженията или гаражите на предприятието за автомобилен превоз на пътници или друга географска точка, определена като начало на маршрута, откъдето водачът редовно започва своето дежурство и където се връща при приключването му, когато изпълнява обичайните си трудови задължения и не следва особени инструкции на своя работодател?
- 2) От значение ли е за преценката дали дадено място представлява „оперативна[...] централа на работодателя, където водачът нормално е базиран“ по смисъла на член 9, параграф 3 от Регламент № 561/2006 наличието на съответното място на подходящи помещения (например, санитарно-битови помещения, зона за почивка)?
- 3) От значение ли е за преценката дали дадено място представлява „оперативна[...] централа на работодателя, където водачът нормално е базиран“ по смисъла на член 9, параграф 3 от Регламент № 561/2006 благоприятното за работниците (водачите) местонахождение на конкретното място на базиране, което във всички случаи се намира по-близо до техните домове, отколкото до вписаните в търговския регистър постоянни обекти и клонове на предприятието, в резултат на което времето за придвижване на водачите е по-кратко, отколкото ако дежурството им започваше и приключваше в някой от посочените постоянни обекти или клонове?

- 4) Ако понятието „оперативна[...] централа на работодателя, където водачът нормално е базиран“ по член 9, параграф 3 от Регламент № 561/2006 не може да бъде дефинирано като конкретното място на базиране на водача, и по-специално съоръженията или гаражите на предприятието за автомобилен превоз на пътници или друга географска точка, определена като начало на маршрута, откъдето водачът редовно започва своето дежурство и където се връща при приключването му, когато изпълнява обичайните си трудови задължения и не следва особени инструкции на своя работодател, може ли определението на това понятие в Регламент № 561/2006 да се счита за мярка относно условията за труд, спрямо която, в съответствие със съображение 5 от същия регламент, работодателите и работниците в сектора могат да определят чрез колективно договаряне или по друг начин разпоредби, които са по-благоприятни?

(¹) Регламент (ЕО) № 561/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 година за хармонизиране на някои разпоредби от социалното законодателство, свързани с автомобилния транспорт, за изменение на Регламенти (ЕИО) № 3821/85 и (ЕО) № 2135/98 на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 3820/85 на Съвета (ОВ L 102, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 8, стр. 214).

Преюдициално запитване от Svea hovrätt (Mark- och miljöoverdomstolen) (Швеция), постъпило на 17 март 2023 г. — Naturvårdsverket/Nouryon Functional Chemicals AB

(Дело C-166/23, Nouryon Functional Chemicals)

(2023/C 189/30)

Език на производството: шведски

Запитваща юрисдикция

Svea hovrätt (Mark- och miljöoverdomstolen)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Naturvårdsverket

Ответник: Nouryon Functional Chemicals AB

Преюдициални въпроси

- 1) Изключението за съоръженията за изгаряне на опасни отпадъци, предвидено в точка 5 от приложение I към Директивата за търговия с квоти за емисии (¹) — а именно че всички съоръжения, в които се изгарят горива, различни от съоръженията за изгаряне на опасни или твърди битови отпадъци, се включват в разрешителното за емисии на парникови газове — прилага ли се за всички съоръжения за изгаряне на опасни отпадъци, или трябва да има квалифициращ фактор, за да се приложи изключението? Ако е необходим такъв фактор, целта на съоръжението от решаващо значение ли е за прилагането на изключението, или може да са от значение и други фактори?
- 2) Ако целта на съоръжението е от решаващо значение за преценката, трябва ли изключението все пак да се приложи за съоръжение, в което се изгарят опасни отпадъци, но чиято основна цел е различна от това изгаряне?
- 3) Ако изключението се прилага само за съоръжение, чиято основна цел е изгарянето на опасни отпадъци, какви критерии следва да се използват при преценката на целта?
- 4) Ако при преценката е от решаващо значение дали съоръжението се счита за неделима част от дейност в инсталация, за която се изисква разрешително съгласно Директивата — например, както е посочено в точка 3.3.3 от ръководството на Комисията — какви изисквания следва да се определят, за да се счита съоръжението за неделима част от тази инсталация? Може ли например да се изисква производството да е невъзможно или недопустимо без съоръжението (вж. ръководството на Комисията, стр. 14, бележка под линия 14), или е достатъчно съоръжението да е технически свързано с инсталацията и да приема опасни отпадъци само от тази инсталация?

(¹) Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 година за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета (ОВ L 275, 2003 г., стр. 32; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 10, стр. 78).

Преюдициално запитване от Landgericht Frankfurt am Main (Германия), постъпило на 20 март 2023 г. — trendtours Touristik GmbH/SН

(Дело C-170/23, trendtours Touristik)

(2023/C 189/31)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht Frankfurt am Main

Страни в главното производство

Ответник и въззивник: trendtours Touristik GmbH

Ищец и въззиваел: SН

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 12, параграф 2, първо изречение от Директива (ЕС) 2015/2302 ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че дължимото на организатора на пътуването обезщетение за прекратяване не отпада, ако към момента на пътуването вече не е налице значително засягане поради извънредни и непредотвратими обстоятелства, дори в по-ранен момент да са съществували такива обстоятелства, които биха довели до значително засягане, или отговорът на въпроса дали извънредни и непредотвратими обстоятелства водят до значително засягане на пътуването зависи единствено от основаващо се на прогноза решение към момента на волеизявлението за прекратяване?
- 2) В случай че от значение е основаващо се на прогноза решение, до кой момент пътуващият трябва да изчака, за да направи волеизявление за прекратяване, без да се налага да плаща обезщетение за прекратяване, дори ако впоследствие значителното засягане поради извънредни и непредотвратими обстоятелства престане да съществува?

⁽¹⁾ Директива (ЕС) 2015/2302 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2015 година относно пакетните туристически пътувания и свързаните пътнически услуги, за изменение на Регламент (ЕО) № 2006/2004 и Директива 2011/83/ЕС на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 90/314/ЕИО на Съвета (ОВ L 326, 2015 г., стр. 1).

Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 28 март 2023 г. — Autorità di regolazione dei trasporti/Lufthansa Linee Aeree Germaniche и др.

(Дело C-204/23, Lufthansa Linee Aeree Germaniche и др.)

(2023/C 189/32)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподател: Autorità di regolazione dei trasporti

Ответник: Lufthansa Linee Aeree Germaniche, Austrian Airlines AG, Brussels Airlines SA/NV, Swiss International Air Lines Ltd, Lufthansa Cargo AG

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 11, параграф 5 от Директива 2009/12/ЕО ⁽¹⁾ — разпоредба, отнасяща се до летищния сектор — да се тълкува в смисъл, че финансирането на Органа трябва да се извършва само чрез събиране на летищни такси или не може да се извършва и чрез други форми на финансиране, като например въвеждане на такса (Колегията счита, че събирането на сумите, предназначени за финансиране на Органа чрез летищни такси, е просто възможност за държавата членка)?

- 2) Трябва ли таксите или вноските, които могат да се налагат за финансиране на надзорния орган съгласно член 11, параграф 5 от Директива 2009/12/ЕО, да се отнасят само до конкретни услуги и разходи, които във всички случаи не са посочени в директивата, или тяхното съотнасяне към оперативните разходи на Органа съгласно бюджетите, представени и проверени от държавните органи, не е достатъчно?
- 3) Трябва ли член 11, параграф 5 от Директива 2009/12/ЕО да се тълкува в смисъл, че таксите могат да се събират само от лица, които са установени или са учредени съгласно правото на държавата, която е създала Органа, и може ли това да се прилага и в случай на такси, събирани за дейността на Органа?

(¹) Директива 2009/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2009 година относно летишните такси (ОВ L 70, 2009 г., стр. 11).

Преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione (Италия), постъпило на 30 март 2023 г. —
АХ

(Дело C-208/23, Martiesta (¹))

(2023/C 189/33)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Corte suprema di cassazione

Страни в главното производство

Жалбоподател: АХ

Преюдициални въпроси

Трябва ли член 1, параграфи 2 и 3 от Рамково решение 2002/584/ПВР относно европейската заповед за арест (²) да се тълкуват в смисъл, че изпълняващият съдебен орган трябва да откаже или във всеки случай да отложи предаването на бременна жена или на майка, която живее с ненавършили пълнолетие деца?

При утвърдителен отговор на този въпрос съвместими ли са член 1, параграфи 2 и 3 и членове 3 и 4 от Рамково решение 2002/584/ПВР с членове 3, 4, 7, 24 и 35 от Хартата на основните права на Европейския съюз, с оглед и на практиката на Европейския съд по правата на човека, и на общите конституционни традиции на държавите членки, доколкото изискват предаването на бременната жена или на майката, като се прекъсват връзките ѝ с ненавършилите пълнолетие деца, с които живее, без да се вземе предвид най-добрият интерес на детето (best interest of the child)?

(¹) Името на настоящото дело е измислено. То не съпада с истинското име на никоя от страните в производството.

(²) Рамково решение на Съвета от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки (ОВ L 190, 2002 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 3).

Иск, предявен на 31 март 2023 г. — Европейска комисия/Португалска република

(Дело C-210/23)

(2023/C 189/34)

Език на производството: португалски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: P. Caro de Sousa и M. Noll-Ehlers)

Отговорник: Португалска република

Искания на ищеца

- да обяви, че като не е транспонирила правилно член 2, параграф 4, член 4, параграф 5, буква б), член 6, параграф 2, буква г), член 8-А, параграф 4, член 4, параграф 3, във връзка с приложение III, точка 2, букви б) и в), подточка vi) от Директива 2011/92/ЕС [на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година] относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда ⁽¹⁾, в редакцията ѝ съгласно Директива 2014/52/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. ⁽²⁾, Португалската република не е изпълнила задълженията си съгласно посочената Директива 2011/92/ЕС,
- да се осъди Португалската република да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Комисията приема, че Португалската република не е транспонирила правилно в португалското право няколко члена от Директива 2011/92/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда, в редакцията ѝ съгласно Директива 2014/52/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. (в актуализираната и консолидираната ѝ редакция, наричана по-нататък „Директивата“). Комисията изпраща официално уведомително писмо до Португалската република на 11 октомври 2019 г. Вследствие на това на Португалската република е изпратено мотивирано становище на 12 ноември 2021 г. Впоследствие Комисията предявява настоящия иск със следните претенции:

- като не е ограничила освобождаването съгласно член 2, параграф 4 от Директивата по отношение на процедурите за оценка на въздействието върху околната среда („ОВОС“) до случаите, в които прилагането на посочените разпоредби би нарушило целта на проекта, Португалската република е нарушила член 2, параграф 4 от Директивата,
- като е предвидила, че някои проекти не подлежат на ОВОС, когато органът по ОВОС не издаде становище относно това дали тези проекти подлежат на ОВОС в законоустановения срок, Португалската република е нарушила член 4, параграф 5 от Директивата,
- като не е предвидила, че обществеността трябва да бъде информирана с подходящи средства, при положение че е разумно възможно, относно естеството на евентуалните решения или проекторешението на ОВОС, ако такова съществува, Португалската република е нарушила член 6, параграф 2 от Директивата,
- като не е предвидила, че видовете параметри, подлежащи на наблюдение, и срокът на наблюдение, определени в решение за одобряване на проект, трябва да бъдат пропорционални на естеството, местоположението и мащабите на проекта, както и на значението на въздействието му върху околната среда, Португалската република е нарушила член 8а, параграф 4 от Директивата,
- като не е включила „наличността“ на природните ресурси като критерий за определяне на това дали даден проект трябва да бъде подложен на ОВОС, Португалската република е нарушила член 4, параграф 3, във връзка с точка 2, буква б) от приложение III към Директивата,
- като не се е позовала на „европейското законодателство“ или на областите „или в които се счита, че съществува [неизпълнение на стандартите за качество на околната среда]“, когато изброява съществените елементи за определяне на областите, за които трябва да бъде оценен абсорбиционният капацитет на природната среда като съществен критерий за определяне на това дали даден проект трябва да бъде подложен на ОВОС, Португалската република е нарушила член 4, параграф 3, във връзка с точка 2, буква в), подточка vi) от Директивата.

⁽¹⁾ ОВ L 26, 2012 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 124, 2014 г., стр. 1.

Жалба, подадена на 17 април 2023 г. от European Association of Non-Integrated Metal Importers & distributors (Euranimi) срещу определението, постановено от Общия съд (трети състав) на 7 февруари 2023 г. по дело T-81/22, Euranimi/Комисия

(Дело C-252/23 P)

(2023/C 189/35)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: European Association of Non-Integrated Metal Importers & distributors (Euranimi) (представители: M. Campa, D. Rovetta, V. Villante, avvocati, P. Gjørtler, advokat.)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

- да обяви настоящата жалба за допустима,
- да отмени обжалваното определение и да обяви подадената от Eurapimi жалба за допустима,
- да върне делото на Общия съд, за да разглежда жалбата на Eurapimi по същество,
- да осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски по настоящото производство по обжалване и по първоинстанционното производство.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква три основания:

Първо основание: грешка при прилагане на правото във връзка с тълкуването на член 263, четвърта алинея ДФЕС и по-специално с изискването за „пряко и лично засягане“ — погрешно квалифициране на фактите.

Второ основание: грешка при прилагане на правото във връзка с тълкуването на последната част от член 263, четвърта алинея ДФЕС и на понятието за подзаконов акт, който не включва мерки за изпълнение — погрешно квалифициране на фактите и изопачаване на доказателствата.

Трето основание: погрешно квалифициране на фактите и изопачаване на доказателствата.

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 19 април 2023 г. — РР и др./Парламент

(Дело T-39/21) ⁽¹⁾

(Публична служба — Длъжностни лица — Здравна криза, свързана с пандемията от COVID-19 — Решение, с което се разрешава работа на непълно работно време за полагане на грижи за близки извън мястото на работа — Липса на възможност за работа от разстояние на пълно работно време извън мястото на работа — Нередовност на досъдебната процедура — Решение, с което се уважава искане за работа на непълно работно време — Липса на правен интерес — Недопустимост — Възнаграждение — Спиране на надбавката за експатриране — Членове 62 и 69 от Правилника — Нарушение на член 4 от приложение VII от Правилника)

(2023/С 189/36)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: РР, PQ, PR, PS, РТ (представител: M. Casado García-Hirschfeld, avocate)

Ответник: Европейски парламент (представители: S. Seur, D. Boytha и M. Windisch, agents)

Предмет

С жалбата си на основание член 270 ДФЕС жалбоподателите искат по същество, от една страна, отмяна на решенията на Европейския парламент от 14 април 2020 г., с което е разрешено на PQ и PS да упражняват дейността си на непълно работно време извън мястото им на работа поради пандемията от COVID-19, от 18 май 2020 г., с което е разрешено на РР упражнява дейността си на непълно работно време извън мястото му на работа поради пандемията от COVID-19, от 7, 15, 16 април и 19 май 2020 г., с които е спряно изплащането на надбавката за експатриране на жалбоподателите през периода на работа извън мястото им на работа, както и от 6 май 2020 г., с което се събират сумите, недължимо получени от РР и РТ, и от друга страна, обезщетение за вредите, които те твърдят, че са претърпели вследствие на тези решения

Диспозитив

- 1) Отменя решението на Европейския парламент от 19 май 2020 г. за спиране на изплащането на надбавката за експатриране на РР.
- 2) Отменя решението на Парламента от 7 април 2020 г. за спиране на изплащането на надбавката за експатриране на РР.
- 3) Отменя решението на Парламента от 15 април 2020 г. за спиране на изплащането на надбавката за експатриране на PQ.
- 4) Отменя решението на Парламента от 15 април 2020 г. за спиране на изплащането на надбавката за експатриране на PS.
- 5) Отменя решението на Парламента от 16 април 2020 г. за спиране на изплащането на надбавката за експатриране на РТ.
- 6) Отхвърля жалбите в останалата им част.
- 7) РР, PS, PR, PQ и РТ ще понесат половината от направените от тях съдебни разноски.
- 8) Парламентът ще понесе освен направените от него съдебни разноски, и половината от тези, направени от РР и PS, както и от РР, PQ и РТ.

⁽¹⁾ ОВ С 110, 29.3.2021 г.

Решение на Общия съд от 19 април 2023 г. — Gerhard Grund Gerüste/EUIPO —
Josef-Grund-Gerüstbau (Josef Grund Gerüstbau)

(Дело T-749/21) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Словна марка на Европейския съюз „Josef Grund Gerüstbau“ — По-ранна национална фигуративна марка „grund“ — Относително основание за недействителност — Липса на вероятност от объркване — Липса на сходство между знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2023/C 189/37)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Gerhard Grund Gerüste e.K. (Камп Линтфорт, Германия) (представител: P. Lee, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: M. Eberl)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Josef-Grund-Gerüstbau GmbH (Ерфурт, Германия) (представител: T. Staupendahl, адвокат)

Предмет

С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателят иска отмяната на решението на първи апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 22 септември 2021 г. (преписка R 1925/2020-1)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Gerhard Grund Gerüste e. K. да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 37, 24.1.2022 г.

Решение на Общия съд от 19 април 2023 г. — OD/Eurojust

(Дело T-61/22) ⁽¹⁾

(Публична служба — Срочно наети служители — Временно преразпределение в интерес на службата — Член 7 от Правилника — Искане за помощ — Член 24 от Правилника — Временна марка за отдалечаване — Понятие за „акт с неблагоприятни последици“ — Право на изслушване — Отговорност)

(2023/C 189/38)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: OD (представител: N. de Montigny, адвокат)

Ответник: Агенция на Европейския съюз за сътрудничество в областта на наказателното правосъдие (представители: A. Terstegen-Verhaag и M. Castro Granja, подпомагани от D. Waelbroeck и A. Duron, адвокати)

Предмет

С жалбата си, подадена на основание член 270 ДФЕС, жалбоподателят иска, от една страна, отмяната на решението от 17 юни 2021 г., с което Агенцията на Европейския съюз за сътрудничество в областта на наказателното правосъдие (Eurojust) решава да я преразпредели временно на длъжност [поверително], както и, доколкото е необходимо, на решение от 21 октомври 2021 г., с което Eurojust отхвърля жалбата ѝ, подадена по административен ред от 22 юни 2021 г. и от друга страна, обезщетение за вредата, която твърди, че е претърпяла вследствие на тези решения

Диспозитив

- 1) Отменя решението на Агенцията на Европейския съюз за сътрудничество в областта на наказателното правосъдие (Eurojust) от 17 юни 2021 г. за временно преразпределение на OD на длъжност [поверително].
- 2) Отхвърля жалбата в останалата част.
- 3) Осъжда Eurojust да понесе освен направените от нея съдебни разноски, и разноските, направени от OD.

⁽¹⁾ ОВ С 119, 14.3.2022 г.

Решение на Общия съд от 19 април 2023 г. — Siemens/Парламент

(Дело T-74/22) ⁽¹⁾

(Обществени поръчки — Обществени поръчки за строителство — Тръжна процедура — Обновяване на системата за противопожарна безопасност в сградите на Европейския парламент в Страсбург — Отхвърляне на офертата на оферент и възлагане на поръчката на други оференти — Извъндоговорна отговорност)

(2023/С 189/39)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Siemens SAS (Сен Дени, Франция) (представители: E. Berkani и M. Blanchard, адвокати)

Ответник: Европейски парламент (представители: E. Танева и V. Naglić)

Предмет

С жалбата си, подадена като главно искане на основание член 263 ДФЕС, жалбоподателят иска отмяната на решенията на Европейския парламент от 8 декември 2021 г. да не одобри офертите, представени от група от предприятия, съставена от жалбоподателя и от Eiffage Énergie Systèmes — Alsace Franche-Comté в рамките на обособени позиции № 1 и № 2 от покана за представяне на предложения 06A 70/2021/M004 във връзка с обновяване на системата за противопожарна безопасност в сградите на Парламента в Страсбург (Франция), както и да възложи поръчката на други оференти и, при условията на евентуалност, на основание член 268 ДФЕС — обезщетение за вредата, която твърди, че е претърпял поради приеждането на обжалваните решения

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Siemens SAS да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 138, 28.3.2022 г.

Решение на Общия съд от 19 април 2023 г. — OQ/Комисия

(Дело T-162/22) ⁽¹⁾

(Публична служба — Длъжностни лица — Дисциплинарно производство — Дисциплинарно наказание — Освобождаване от длъжност без намаляване на пенсионните права — Член 10 от приложение IX от Правилника — Пропорционалност — Задължение за мотивиране)

(2023/С 189/40)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: OQ (представители: N. Maes и J.-N. Louis, адвокати)

Отговорник: Европейска комисия (представители: S. Bohg и L. Vernier)

Предмет

С жалбата си, подадена на основание член 270 ДФЕС, жалбоподателят иска отмяната, от една страна, на решението на Европейската комисия от 19 май 2021 г., с което тази институция му налага дисциплинарно наказание освобождаване от длъжност без намаляване на пенсионните права и, от друга страна, на решението от 15 декември 2021 г., с което Комисията е отхвърлила жалбата, подадена по административен ред

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда OQ да понесе направените от него съдебни разноски, както и разноските, направени от Европейската комисия.

⁽¹⁾ ОВ С 198, 16.5.2022 г.

Решение на Общия съд от 19 април 2023 г. — Zitro International/EUIPO — e-gaming (Изображение на смайли с шапка цилиндър)

(Дело T-491/22) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Процедура по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз, изобразяваща смайли с шапка цилиндър — По-ранна фигуративна марка на Европейския съюз, изобразяваща измислен персонаж — Относително основание за отказ — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2023/C 189/41)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Zitro International Sàrl (Люксембург, Люксембург) (представител: A. Canela Giménez, адвокат)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: Д. Стоянова-Вълчанова и D. Gája)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: e-gaming s. r. o. (Прага, Чешка република)

Предмет

С жалбата си, подадена на основание член 263 ДФЕС, жалбоподателят иска отмяната на решението на четвърти апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 30 май 2022 г. (преписка R 2005/2021-4)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Zitro International Sàrl да заплати направените от нея съдебни разноски.
- 3) Осъжда Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) да заплати направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 380, 3.10.2022 г.

Определение на Общия съд от 31 март 2023 г. — Eggers & Franke/EUIPO — E. & J. Gallo Winery (EF)

(Дело T-183/22) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Оттегляне на възражението — Липса на основание за произнасяне по същество)

(2023/C 189/42)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Eggers & Franke Holding GmbH (Бремен, Германия) (представители: A. Ebert-Weidenfeller и H. Förster, avocats)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: E. Nicolás Gómez и T. Klee)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: E. & J. Gallo Winery (Модесто, Калифорния, Съединени американски щати) (представители: V. von Bomhard и J. Fuhrmann, avocats)

Предмет

С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателят иска да бъде отменено решението на пети апелативен състав на EUIPO от 4 февруари 2022 г. (преписка № R 729/2021-5), поставено в производство по възражение със страни E. & J. Gallo Winery и Eggers & Franke Holding GmbH

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по жалбата.
- 2) Осъжда Eggers & Franke Holding GmbH и E. & J. Gallo Winery да понесат направените от тях съдебни разноски, както и всеки да заплати половината от съдебните разноски на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO).

⁽¹⁾ ОВ С 207, 23.5.2022 г.

Определение на Общия съд от 31 март 2023 г. — Eggers & Franke/EUIPO — E. & J. Gallo Winery (E & F)

(Дело T-184/22) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Оттегляне на възражението — Липса на основание за произнасяне по същество)

(2023/C 189/43)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Eggers & Franke Holding GmbH (Бремен, Германия) (представители: A. Ebert-Weidenfeller и H. Förster, avocats)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: E. Nicolás Gómez и T. Klee)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: E. & J. Gallo Winery (Модесто, Калифорния, Съединени американски щати) (представители: V. von Bomhard и J. Fuhrmann, avocats)

Предмет

С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателят иска да бъде отменено решението на пети апелативен състав на EUIPO от 15 февруари 2022 г. (преписка № R 730/2021-5), постановено в производство по възражение със страни E. & J. Gallo Winery и Eggers & Franke Holding GmbH

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по жалбата.
- 2) Осъжда Eggers & Franke Holding GmbH и E. & J. Gallo Winery да понесат направените от тях съдебни разноски, както и всеки да заплати половината от съдебните разноски на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO).

⁽¹⁾ ОВ С 207, 23.5.2022 г.

Определение на Общия съд от 31 март 2023 г. — Moscom Compounds/EUIPO — Centemia Conseils (Near-to-Prime)

(Дело T-472/22) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по обявяване на недействителност — Словна марка на Европейския съюз „Near-to-Prime“ — Абсолютно основание за недействителност — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) 207/2009 [понастоящем член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001] — Жалба, явно лишена от всякакво правно основание)

(2023/C 189/44)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Moscom Compounds GmbH & Co. KG (Хамбург, Германия) (представител: J. Vornholdt, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: T. Klee)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO: Centemia Conseils (Анжвилер, Франция)

Предмет

С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателят иска отмяната и изменението на решението на първи апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 24 май 2022 г. (преписка R 2178/2021-1)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като явно лишена от всякакво правно основание.
- 2) Всяка страна понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 359, 19.9.2022 г.

Жалба, подадена на 27 февруари 2023 г. — Medel и др./Комисия

(Дело T-116/23)

(2023/C 189/45)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Magistrats européens pour la démocratie et les libertés (Medel) (Страсбург, Франция), International Association of Judges (Рим, Италия), Association of European Administrative Judges (Трир, Германия), Stichting Rechsters voor Rechsters (Хара, Нидерландия) (представители: C. Zatschler, SC, E. Egan McGrath, Barrister-at-Law, A. Bateman и M. Delargy, Solicitors)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателите молят Общия съд:

- да обяви за недействително споразумението за финансиране, сключено на 24 август 2022 г. между Комисията и Република Полша на основание член 23, параграф 1 от Регламент 2021/241,
- да обяви за недействително споразумението за заем, сключено на 24 август 2022 г. между Комисията и Република Полша на основание член 15, параграф 2 от Регламент 2021/241, и
- да осъди Комисията да понесе наред със собствените си съдебни разноски и тези, направени от жалбоподателите.

Основания и основни доводи

Жалбоподателите изтъкват шест основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: Решение за изпълнение на Съвета от 17 юни 2022 година за одобряване на оценката на плана за възстановяване и устойчивост на Полша (наричано по-нататък „решението за изпълнение на Съвета“), на основание на което Комисията сключва горепосочените споразумения за финансиране и за заем (наричани по-нататък „оспорваните споразумения за финансиране и заем“), е невалидно, тъй като Съветът не се е съобразил с практиката на Съда, установена с решение от 19 ноември 2019 г., А. К. и др. (Независимост на дисциплинарната колегия на Върховния съд) (С-585/18, С-624/18 и С-625/18, ЕУ:С:2019:982), решение от юли 2021 г., Комисия/Полша (Дисциплинарен режим на съдиите) (С-791/19, ЕУ:С:2021:596), определение от 8 април 2020 г., Комисия/Полша (С-791/19 R, ЕУ:С:2020:277) и определение на заместник-председателя на Съда от 14 юли 2021 г., Комисия/Полша (С-204/21 R, ЕУ:С:2021:593), и е нарушил член 2 и член 13, параграф 2 ДЕС.

Във връзка с това основание жалбоподателите също така поддържат, че Съветът е превишил правомощията си, като е искал да определи по какъв начин Полша трябва да се съобрази с практиката на Съда относно дисциплинарната колегия на Върховния съд на Полша (наричана по-нататък „дисциплинарната колегия“).

2. Второ основание: решението за изпълнение на Съвета е невалидно, тъй като същият е нарушил член 2 и член 19, параграф 1 ДЕС и член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“), така както те са официално тълкувани от Съда.

В подкрепа на това основание жалбоподателите твърдят, че ключовите етапи, на които се основава решението за изпълнение на Съвета, са в разрез с член 2 и член 19, параграф 1 ДЕС и член 47 от Хартата, доколкото:

- признават правни последици на решенията на дисциплинарната колегия вместо да ги определят като нищожни,
 - създават допълнителни процесуални тежести, неясноти и забавяния за съдиите, засегнати от незаконосъобразните решения на дисциплинарната колегия, като изискват от въпросните съдии да започнат поредица от нови производства пред новосформирана колегия на Върховния съд, за да изчистят името си; и
 - дори не предвиждат възможността тези съдии поне временно да бъдат възстановени на работа в очакване на изхода от съответното ново производство по обжалване.
3. Трето основание: решението за изпълнение на Съвета е невалидно, тъй като предвидените в него ключови етапи F1G, F2G и F3G не са достатъчни, за да се установи отново ефективна съдебна защита в Полша, което е предпоставка за функционирането на система за вътрешен контрол. Жалбоподателите поддържат, че решението за изпълнение на Съвета съответно е в разрез с член 20, параграф 5, буква д) и член 22 от Регламент (ЕС) 2021/241 на Европейския парламент и на Съвета от 12 февруари 2021 година за създаване на Механизъм за възстановяване и устойчивост (ОВ L 57, 2021 г., стр. 17) и член 325 ДФЕС, които изискват ефективни вътрешни проверки.
 4. Четвърто основание: решението за изпълнение на Съвета е невалидно, тъй като прилагайки член 19, параграф 3 от Регламент 2021/241, същият е допуснал грешка при прилагане на правото и/или явни грешки в преценката, доколкото е признал ключовите етапи за „подходящи мерки“ за целите на предотвратяването, разкриването и коригирането на корупцията в Полша.
 5. Пето основание: решението за изпълнение на Съвета е невалидно, тъй като същият не е изложил достатъчно мотиви за него и съответно е нарушил член 296 ДФЕС, член 41 от Хартата и принципите на правото на Съюза.

6. Шесто основание: с оспорваните споразумения за финансиране и за заем, които е сключила, Комисията е превишила правомощията, предоставени ѝ с решението за изпълнение на Съвета и Регламент (ЕС) 2021/241, и съответно е нарушила правото на Съюза, доколкото член 6, параграф 5 и член 18, параграф 1 от споразумението за финансиране и член 7, параграф 5 и член 28, параграф 1 от споразумението за заем допускат възможността за отпускане на средства дори без да са изпълнени свързаните с върховенството на правото и предвидени в решението за изпълнение на Съвета ключови етапи F1G, F2G и F3G.

Жалба, подадена на 13 март 2023 г. — Swenters/Комисия

(Дело T-142/23)

(2023/C 189/46)

Език на производството: нидерландски

Страни

Жалбоподател: Ivo Swenters (Хаселт, Белгия) (представител: J. Coninx, advocaat)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да приеме жалбата за допустима и основателна във формално и съдържателно отношение,
- съответно да отмени обжалваното решение,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си против решението на Комисията от 13 януари 2023 г., с което тя отхвърля подадената от него жалба за извършени нарушения на членове 101 и 102 ДФЕС от страна на SCR-Sibelco NV, Cimenteries C.B.R. Cementbedrijven NV, Grintbedrijf SBS NV, Kiezelgroeve Varenberg NV, Dragages Gravier et Travaux (Dragratra) NV, Sibelco Nederland BV, Van Nieuwpoort Groep BV, Heidelbergcement AG и Hülskens Holding GmbH & Co (дело AT.40683 — Белгийски пясък), жалбоподателят изтъква две основания:

1. Първо основание: Комисията не изпълнила задължението си за извършване на проверка и за мотивиране

Комисията не изпълнила задължението си да извърши грижлива проверка във връзка с посочените от жалбоподателя обстоятелства и съглашения, въпреки че били налице тежки нарушения на конкуренцията. Изтъкнатите от жалбоподателя доводи били отхвърлени без всякаква проверка, а Комисията се ограничила в обжалваното решение само с кратки и повърхностни констатации.

2. Второ основание: Комисията не преценила правилно интереса на Съюза

Комисията неправилно сметнала, че изтъкнатите от жалбоподателя нарушения изглеждат ограничени в рамките на една държава членка, и затова не приела, че случаят има международен елемент. Комисията също така не взела предвид продължителността на нарушенията и стигнала до неправилния извод, че националните съдилища и административни органи са в добра позиция да преценят посочените от жалбоподателя антиконкурентни практики.

**Жалба, подадена на 8 април 2023 г. — Innovation & Entrepreneurship Business School/EUIPO —
Thinksales (Sales School Powered by IEBS)**

(Дело T-182/23)

(2023/C 189/47)

Език на жалбата: испански

Страни

Жалбоподател: Innovation & Entrepreneurship Business School, SL (Барселона, Испания) (представител: L. Torrents Homs, abogada)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Thinksales, SL (Мадрид, Испания)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: Фигуративна марка на Европейския съюз „Sales School Powered by IEBS“ — заявка за регистрация № 18 274 899

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 8 февруари 2023 г. по преписка № R 834/2022-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение по отношение на стоките и услугите, обозначени със спорната марка.
- да допусне регистрацията на спорната марка в нейната цялост.
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски по настоящото производство, а Thinksales — да заплати разноските, възникнали в хода на производствата пред отдела по споровете и апелативния състав на EUIPO.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

**Жалба, подадена на 11 април 2023 г. — Insomnia/EUIPO — Black Insomnia Coffee
(BLACK INSOMNIA)**

(Дело T-185/23)

(2023/C 189/48)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Insomnia Ltd (Дъблин, Ирландия) (представители: L. Cassidy, A. Reynolds и P. Smyth, Solicitors)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Black Insomnia Coffee Co. Ltd (Уинчестър, Обединено кралство)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: Заявка за словна марка на Европейския съюз „BLACK INSOMNIA“ — Заявка за регистрация № 18 128 257

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 3 февруари 2023 г. по преписки R 679/2022-1 и R 692/2022-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение, доколкото се него се отхвърля жалбата по преписка R 679/2022-1 и да откаже регистрацията на марката за всички оспорвани стоки от клас 25;
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски на жалбоподателя (съгласно член 133 и член 134, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд).

Изложени основания

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета;
- Нарушение на член 8, параграф 5 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 11 април 2023 г. — *Insomnia/EUIPO — Black Insomnia Coffee* (BLACK INSOMNIA COFFEE COMPANY)

(Дело T-186/23)

(2023/C 189/49)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: *Insomnia Ltd* (Дъблин, Ирландия) (представители: L. Cassidy, A. Reynolds и P. Smyth, Solicitors)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: *Black Insomnia Coffee Co. Ltd* (Уинчестър, Обединено кралство)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „BLACK INSOMNIA COFFEE COMPANY“ — Заявка за регистрация № 18 128 261

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 3 февруари 2023 г. по преписки R 671/2022-1 и R 678/2022-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение, доколкото си него се отхвърля жалбата по преписка R 678/2022-1 и да откаже регистрацията на марката за всички оспорвани стоки от клас 25;
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски на жалбоподателя (съгласно член 133 и член 134, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд).

Изложени основания

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета;
- Нарушение на член 8, параграф 5 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 13 април 2023 г. — IU Internationale Hochschule/EUIPO (IU International University of Applied Sciences)**(Дело T-188/23)**

(2023/C 189/50)

*Език на производството: немски***Страни***Жалбоподател:* IU Internationale Hochschule GmbH (Ерфурт, Германия) (представител: A. Heise, Rechtsanwältin)*Ответник:* Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)**Данни за производството пред EUIPO***Спорна марка:* посочваща Европейския съюз международна регистрация на словната марка „IU International University of Applied Sciences“— заявка за регистрация № 1 628 092*Обжалвано решение:* решение на първи апелативен състав на EUIPO от 14 февруари 2023 г. по преписка R 1951/2022-1**Искания***Жалбоподателят моли Общия съд:*

- да отмени обжалваното решение
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- нарушение на член 72, параграф 2 във връзка с член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- нарушение на член 72, Abs. 2 във връзка с член 94, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 13 април 2023 г. — The Mochi Ice Cream Company/EUIPO (my mochi)**(Дело T-189/23)**

(2023/C 189/51)

*Език на производството: английски***Страни***Жалбоподател:* The Mochi Ice Cream Company LLC (Вернон, Калифорния, Съединени американски щати) (представител: A. Zalewska-Orabona, lawyer)*Ответник:* Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)**Данни за производството пред EUIPO***Спорна марка:* посочваща Европейския съюз международна регистрация на фигуративна марка „my mochi“ — заявка за регистрация № 1 598 762

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 30 януари 2023 г. по преписка № R 1684/2022-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) във връзка с член 7, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 14 април 2023 г. — Reikko Group/EUIPO — Anstar (Форма на метални греди за строителство)

(Дело T-192/23)

(2023/C 189/52)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Reikko Group Oy (Лахти, Финландия) (представители: M. Müller и A. Fottner, lawyers)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Anstar Oy (Вилахде, Финландия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: Триизмерна марка на Европейския съюз (Форма на метални греди за строителство) — заявка за регистрация № 18 139 145

Производство пред EUIPO: производство за обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 7 февруари 2023 г. по преписка R 2180/2021-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да отхвърли искането за обявяване на разглежданата марка за недействителна,
- да осъди ответника и другата страна в производството пред апелативния състав да заплатят съдебните разноски на жалбоподателя, възникнали в настоящото производство и в производството пред апелативния състав.

Изложено основание

- Нарушение на член 59, параграф 1, буква а) във връзка с член 7, параграф 1, буква д), подточка ii) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.
-

Жалба, подадена на 13 април 2023 г. — MegaFon/Съвет

(Дело T-193/23)

(2023/С 189/53)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: MegaFon ОАО (Москва, Русия) (представител: J. Grand d'Esnon, адвокат)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени Регламент (ЕС) № 2023/427 ⁽¹⁾ на Съвета от 25 февруари 2023 г. в частта, в която се отнася до MegaFon,
- да отмени Решение № 2023/434/ОВППС ⁽²⁾ на Съвета от 25 февруари 2023 г. в частта, в която се отнася до MegaFon,
- съответно да отмени:
 - приложение IV към Регламент (ЕС) № 833/2014 от 31 юли 2014 г. в частта, в която се отнася до MegaFon,
 - приложение IV към Решение № 2014/512/ОВППС от 31 юли 2014 г. в частта, в която се отнася до MegaFon,
- да осъди Съвета на Европейския съюз да заплати съдебните разноски на основание член 140, буква б) от Процедурния правилник на Общия съд.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква четири основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: нарушаване на правото на защита, включително на правото на ефективна съдебна защита. Жалбоподателят счита, че Съветът не му е съобщил предварително решението за вписването на MegaFon в приложение IV към Регламент (ЕС) № 833/2014 и към Решение № 2014/512/ОВППС (наричани по-нататък „актовете от 31 юли 2014 г.“) и не му е оставил възможност за коментари, въпреки че бил длъжен да направи това в съответствие с принципите, свързани със спазването на правото на защита.
2. Второ основание: немотивираност на решението за вписване на MegaFon в приложение IV към актовете от 31 юли 2014 г. Жалбоподателят упреква Съвета, че не му е съобщил мотивите за вписването му в приложение IV към актовете от 31 юли 2014 г.
3. Трето основание: незаконосъобразност на наложените на жалбоподателя санкции, доколкото те са резултат от грешка в преценката, тъй като съображенията за тях са неправилни и при всяко положение неподкрепени с доказателства.
4. Четвърто основание: нарушаване с актовете от 25 февруари 2023 г. на принципа на пропорционалност.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) 2023/427 на Съвета от 25 февруари 2023 година за изменение на Регламент (ЕС) № 833/2014 относно ограничителни мерки с оглед на действията на Русия, дестабилизиращи положението в Украйна (ОВ L 59 I, 2023 г., стр. 6).

⁽²⁾ Решение (ОВППС) 2023/434 на Съвета от 25 февруари 2023 година за изменение на Решение 2014/512/ОВППС относно ограничителни мерки с оглед на действията на Русия, дестабилизиращи положението в Украйна (ОВ L 59 I, 2023 г., стр. 593)

Жалба, подадена на 16 април 2023 г. — Fractal Analytics/EUIPO — Fractalia Remote Systems (FRACTALIA)

(Дело T-194/23)

(2023/C 189/54)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Fractal Analytics, Inc. (Ню Йорк, Ню Йорк, Съединени американски щати) (представител: J. Güell Serra, lawyer)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Fractalia Remote Systems, SL (Мадрид, Испания)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз „FRACTALIA“ — марка на Европейския съюз № 3 620 887

Производство пред EUIPO: производство по отмяна

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 31 януари 2023 г. по преписка R 859/2022-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO и другата страна в производството пред EUIPO да заплатят съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 27, параграф 4 от Делегиран регламент (ЕС) 2018/625 на Комисията във връзка с член 58, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета във връзка с член 19, параграф 1 от Делегиран регламент (ЕС) 2018/625;
- Нарушение на член 58, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- Нарушение на член 58, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета и на член 10, параграф 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2018/625 на Комисията.

Жалба, подадена на 17 април 2023 г. — CRA/Съвет

(Дело T-201/23)

(2023/C 189/55)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Communications Regulatory Authority (CRA) (Техеран, Иран) (представители: T. Clay, T. Zahedi Vafa и K. Mehtiyeva, адвокати)

Отговорник: Съвет на Европейския съюз

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени Регламент за изпълнение № 2023/152⁽¹⁾ от 23 януари 2023 г. поради противоречие с правото на Европейския съюз в частта, в която вимето на жалбоподателя е вписано в приложение I от Регламент № 359/2011.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква четири основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: злоупотреба с власт, допусната от Съвета на Европейския съюз. Жалбоподателят изтъква, че като е решил да го впише в списъка на лицата, за които се прилагат ограничителните мерки, Съветът е допуснал злоупотреба с власт, тъй като посоченото решение е взето единствено поради публичноправно нормативно установено отношение между жалбоподателя и правителството на Ислямска република Иран.
2. Второ основание: липса на мотиви в обжалвания акт. Според жалбоподателя изложените мотиви, с което се обосновава решението на Съвета, са само фактически презумпции, чийто неправилен характер опорочава валидността на мотивацията. Тази чисто формална мотивация на решението води до изместване на доказателствената тежест, която задължава жалбоподателя да доказва отрицателен факт, за да оспори включването си в списъка на лицата, за които се прилагат отрицателните мерки.
3. Трето основание: грешка в преценката на фактите. Жалбоподателят поддържа, че Съветът, от една страна, е допуснал явна грешка в преценката и, от друга страна, че е обосновал недостатъчно решението си да впише в списъка на образуванията, за които се прилагат ограничителните мерки.
4. Четвърто основание: нарушение на принципа на пропорционалност. Жалбоподателят изтъква, че приетите санкции срещу Иран са довели до задържането на особено полезни за него инструменти, единият от които се използва за предотвратяване на припокриването на иранските честоти и честотите на съседни държави, а другият, Location Based System, за точната локализация на свързаните устройства. Освен това, непропорционалният характер на решението на Съвета се проявявал чрез широкия обхват на последиците от мерките, приети срещу жалбоподателя, доколкото способността му да изпълнява мисията си в обществен интерес е сериозно засегната.

⁽¹⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) 2023/152 на Съвета от 23 януари 2023 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 359/2011 относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи предвид ситуацията в Иран (ОВ , L 20 I, 2023 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 19 април 2023 г. — Studiocal/EUIPO — Leonine Distribution (ARTHAUS)

(Дело T-203/23)

(2023/C 189/56)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Studiocal GmbH (Берлин, Германия) (представители: T. Dolde и C. Zimmer, Rechtsanwälte)

Отвeтник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Leonine Distribution GmbH (Мюнхен, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „ARTHAUS“ — марка на Европейския съюз № 6 988 216

Производство пред EUIPO: производство за обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 10 февруари 2023 г. по преписка R 1532/2022-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение, доколкото с него искането за обявяване на недействителност е обявено за допустимо от гледна точка на член 59, параграф 1, буква а) във връзка с член 7, параграф 1, букви б), в) и г) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

Нарушение на член 63, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета във връзка с член 12, параграф 1, буква б) и член 15, параграф 2 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/1430.

Жалба, подадена на 19 април 2023 г. — Studiocanal/EUIPO — Leonine Distribution (ARTHAUS)
(Дело T-204/23)
(2023/C 189/57)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Studiocanal GmbH (Берлин, Германия) (представители: T. Dolde и C. Zimmer, Rechtsanwälte)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Leonine Distribution GmbH (Мюнхен, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз „ARTHAUS“ — марка на Европейския съюз № 6 988 984

Производство пред EUIPO: производство за обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 10 февруари 2023 г. по преписка R 1533/2022-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение, доколкото с него искането за обявяване на недействителност е обявено за допустимо от гледна точка на член 59, параграф 1, буква а) във връзка с член 7, параграф 1, букви б), в) и г) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 63, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета във връзка с член 12, параграф 1, буква б) и член 15, параграф 2 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/1430.
-

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации
на Европейския съюз
L-2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG